

panorama

inforegio

41

Primăvară 2012

Orientare către rezultate

Ajustarea politicii de coeziune

ro

EDITORIAL

Johannes Hahn

3

4-11

ARTICOL SPECIAL – VIITOAREA POLITICĂ DE COEZIUNE

O mai mare orientare către rezultate

Cadru de performanță – ce semnificație are?

Testând noua abordare – rezultate practice

12

INDICATORI DE BAZĂ: CONTRIBUIND LA EVALUAREA PROGRESULOR ÎN REGIUNILE NOASTRE

13-15

REGIUNILE ULTRAPERIFERICE INOVAREA ÎN REGIUNILE ULTRAPERIFERICE

16-17

PREȘEDINȚIA DANEZĂ A UE: EU2012.DK

18-23

SIMPLIFICARE – SIMPLIFICAREA VIITOAREI POLITICI DE COEZIUNE

24-25

INTERVIURI

Constanze Angela Krehl & Lambert van Nistelrooij,
Membrii Parlamentului European

26-29

PROIECTE

Exemple de proiecte din Estonia, Țările de Jos, Polonia și Spania

30-31

PREMIILE REGIOSTARS

32

FEDR SPRIJINĂ E-GUVERNAREA – DAR MAI SUNT MULTE DE FĂCUT

33

„FINANȚARE, CONDIȚII FLEXIBILE ȘI ORIENTARE” PENTRU REGIUNI SPECIFICE ALE UE

34-35

HĂRȚI

Decese cauzate de accidente rutiere la un milion de locuitori, 2010

Potențiala creștere a accesibilității rutiere: un scenariu de mare viteză referitor la situația actuală

36

AGENDĂ

Fotografii (pagini):

Copertă: © Fotolia

Paginile 2, 4-8, 12-13, 15, 17, 20-21, 23, 32-33: © Shutterstock

Paginile 3, 30-31: © Comisiei Europene

Pagina 9: © Balázs Pichler/Shutterstock

Pagina 10: © Regione Marche/Shutterstock

Pagina 11: © Erik Schuss/Shutterstock

Pagina 14: © Dayglow editions/Shutterstock

Pagina 16: © Ștefan Emanoil Ilcus/Shutterstock

Pagina 21: © Fotolia

Pagina 24: © Jehnichen

Pagina 25: © Parlamentul European/Shutterstock

Pagina 27: © Paul Tolenaar

Pagina 28: © Ministry of Economy, Poland

Pagina 29: © Patronal CECOT

Această revistă este tipărită pe hârtie reciclată în limbile engleză, franceză și germană.

Ea este disponibilă online în 21 de limbi la adresa http://ec.europa.eu/regional_policy/information/panorama/index_ro.cfm

Opiniile exprimate în această publicație aparțin autorului și nu reflectă neapărat concepțiile Comisiei Europene.

Un obiectiv-cheie al noii abordări a politicii de coeziune, pe care am făcut-o cunoscută în octombrie 2011, este acela de a face mai inteligentă și mai orientată. Astfel, politica de coeziune poate deveni principala strategie de investiții post-2013 a Uniunii Europene și instrumentul central pentru crearea de locuri de muncă și creștere – obiectivele strategiei Europa 2020.

Este important să extindem această abordare mai inteligentă și la alte domenii de politică aflate în strânsă legătură. La 14 martie, Comisia a prezentat elementele Cadrului Strategic Comun (CSC) pentru perioada 2014-2020 – un cadru care integrează punerea în aplicare a politicii de coeziune cu strategiile în materie de dezvoltare rurală și politica pentru afaceri maritime și pescuit.

Aceste domenii de politică sunt în prezent reglementate de seturi diferite de orientări strategice, iar CSC, care a fost dezvoltat în parteneriat de către departamentele Comisiei responsabile de aceste sectoare, va contribui la asigurarea faptului că noile priorități de investiții și acțiuni-cheie vor beneficia de sprijin maxim nu numai din partea Fondului de coeziune și a fondurilor structurale, ci, de asemenea, din partea Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală și a Fondului european pentru pescuit și afaceri maritime, acolo unde acest lucru este posibil.

Experimentarea indicatorilor de rezultate

Principalele caracteristici ale viitoarei politicii de coeziune sunt: o mai mare orientare către concentrarea tematică și atingerea rezultatelor. Pentru a afla ce efecte practice vor avea aceste schimbări ale politicii, Comisia a efectuat o serie de teste-pilot în colaborare cu 12 autorități de gestionare din opt state membre.

În urma acestui experiment am aflat că noua noastră abordare este într-adevăr fezabilă, însă nu fără a fi nevoie de o schimbare semnificativă la nivelul practicilor responsabililor cu concepția programelor. Pentru a realiza concentrarea tematică urmărită, un proces considerabil de deliberare și decizie politică este necesar. Acest lucru evidențiază importanța angajării într-o dezbateră politică privind opțiunile care ar trebui să influențeze elaborarea programului.

În acest număr al revistei „*Panorama*” vom discuta cu câteva din persoanele implicate în programele-pilot, pentru a vedea care le sunt impresiile.

Discuțiile noastre cu Parlamentul European pe tema propunerilor Comisiei privind politica de coeziune 2014-2020 înregistrează progrese. În acest număr, Constanze Angela Krehl și Lambert van Nistelrooij, membri de seamă ai Comisiei pentru dezvoltare regională din Parlamentul European, ne prezintă părerile lor cu privire la noua abordare post-2013.

De asemenea, vă supunem atenției ghidul nostru extins de simplificare a obiectivelor noii politici de coeziune, în cadrul căruia vă oferim sfaturi utile pentru punerea în practică a simplificării.

Johannes Hahn

Membre al Comisiei Europene responsabil pentru politica regională

VIITOAREA POLITICĂ DE COEZIUNE – O MAI MARE ORIENTARE CĂTRE REZULTATE

Propunerile Comisiei privind viitorul politicii de coeziune pun un accent mult mai mare pe rezultate decât până acum. Într-o perioadă de criză economică, este mai important decât oricând ca resursele disponibile să fie utilizate astfel încât să ofere o valoare maximă pentru cetățenii UE.

Se poate observa un grad tot mai mare de conștientizare în rândul factorilor de decizie cu privire la faptul că nu este suficient să se pună accentul pe cheltuirea corectă a banilor publici. Este posibil ca banii să fie cheltuiți corect, dar să aibă rezultate limitate. În prezent, provocarea este aceea de a cheltui banii corect și de a obține rezultate.

Impactul este modificarea care poate fi atribuită în mod credibil unei intervenții. „Efectul unei intervenții” sau „contribuția unei intervenții” sunt expresii alternative pentru această idee.

Logica de intervenție a unui program ca punct de plecare

Punctul de plecare în conceperea oricărei intervenții publice este acela al identificării unei probleme care necesită soluționare. Având în vedere existența permanentă a unei multitudini de necesități, acțiunea de a decide care dintre acestea ar trebui abordată reprezintă rezultatul unui proces care include o decizie politică. Din acest proces face parte, de asemenea, definirea direcției schimbării dorite și uneori a situației dorite, la care ar trebui să se ajungă (o țintă).

Rezultate, indicatori de rezultate și indicatori de realizare

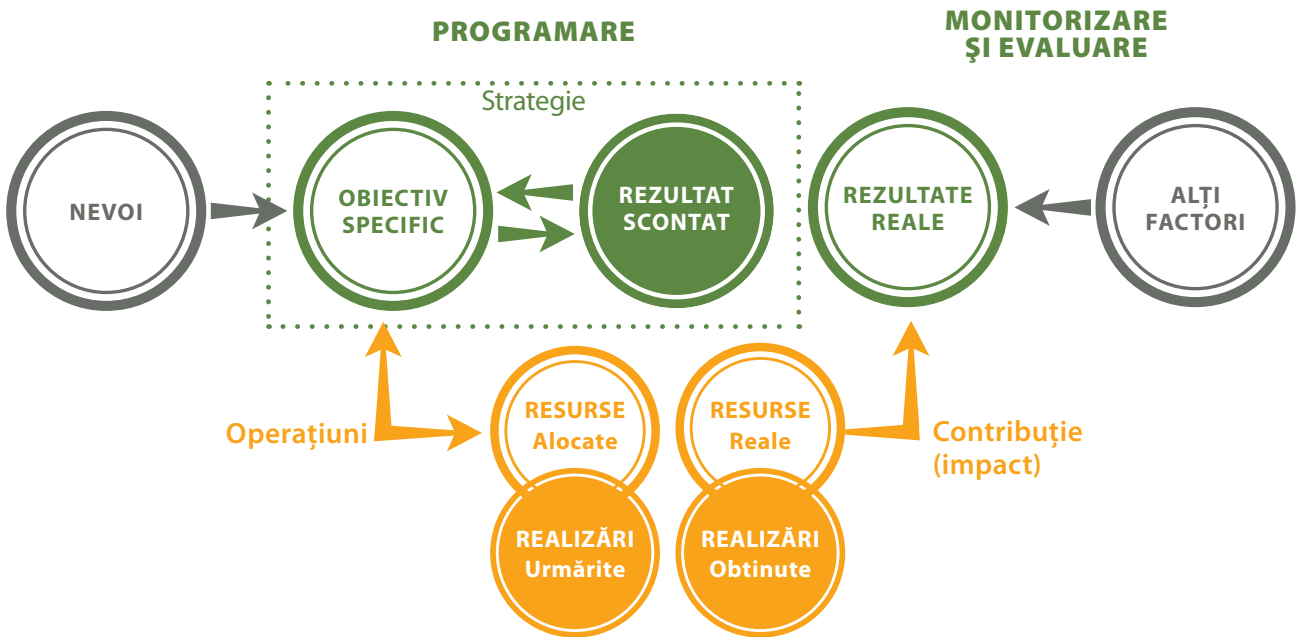
Prin *rezultatul scontat* se înțelege schimbarea preconizată, cu ajutorul intervențiilor finanțate.

Odată ce a fost selectat un rezultat scontat, ar trebui să fie identificat un indicator care va măsura progresele în ceea ce privește realizarea acestuia. Selectarea unor indicatori clari de rezultate facilitează înțelegerea problemei și nevoile în materie de politici și permite o apreciere ulterioară cu privire la realizarea sau nerealizarea obiectivelor. În acest context, este util să se stabilească ținte pentru indicatorii de rezultate.

Ulterior identificării nevoilor și a unui rezultat dorit, un factor de decizie politică trebuie să decidă asupra elementelor care vor face obiectul politicii publice. Aceste elemente vor constitui acțiunile finanțate prin programe, care duc la *realizări*. Realizările sunt produsele directe ale programelor și urmăresc să contribuie la rezultate.

Poate fi utilă ilustrarea grafică a unei intervenții cu ajutorul unui *cadru logic*:

Monitorizare

A monitoriza înseamnă a observa. *Monitorizarea realizărilor* înseamnă a observa dacă sunt livrate produsele preconizate și dacă implementarea este în curs de realizare.

Programele politicii de coeziune sunt implementate în contextul guvernanței pe mai multe niveluri. Actorii din cadrul acestui sistem – agențiile de implementare, autoritățile de gestionare, nivelurile național și comunitar – diferă din punctul de vedere al nevoilor informaționale. O sarcină la nivel european este aceea de a reuni informații din cadrul tuturor programelor pentru a răspunde în fața Consiliului, a Parlamentului, a Curții de Conturi și a cetățenilor UE cu privire la cheltuirea resurselor politicii de coeziune. Aceasta este sarcina *indicatorilor comuni* definiți la nivelul UE. Acești indicatori vizează activitățile care sunt cel mai adesea sprijinite din fondurile structurale și din Fondul de coeziune.

Prin monitorizare se observă, de asemenea, modificări ale indicatorilor de rezultate. Urmărirea valorilor indicatorilor de rezultate permite o apreciere a orientării indicatorilor către direcția dorită. În cazul în care nu se întâmplă acest lucru, ar trebui să se reflecteze cu privire la adecvarea și eficacitatea intervențiilor, precum și la adecvarea indicatorilor de rezultate aleși.

Valorile indicatorilor de rezultate, atât pentru nivelurile de referință, și anume valoarea indicatorului înainte de intervenție, cât și pentru momentele ulterioare, pot fi obținute în unele cazuri din statisticile naționale sau regionale. În alte cazuri, ar putea fi necesar să se realizeze sondaje sau să se utilizeze date administrative, precum registre comerciale sau date privind persoanele care primesc ajutor de șomaj.

Evaluare

Modificările suferite de indicatorii de rezultate sunt determinate de acțiunile cofinanțate prin intervenție publică, de exemplu din fondurile structurale, precum și de *alți factori*. Diferența între situația anterioară și ulterioară intervenției publice *nu* este egală cu efectul intervenției publice:

$$\begin{aligned} &\text{MODIFICAREA UNUI INDICATOR} \\ &\text{DE REZULTAT} \\ &= \\ &\text{CONTRIBUȚIA INTERVENȚIEI} \\ &+ \\ &\text{CONTRIBUȚIA ALTOR FACTORI} \end{aligned}$$

Evaluarea impactului – surprinderea efectelor

Deslușirea efectelor intervenției de cele ale contribuției altor factori și înțelegerea funcționării unui program reprezintă o sarcină a evaluării impactului. Trebuie să se răspundă la două întrebări:

- A avut efect intervenția și, în caz afirmativ, cât de puternic – în sens pozitiv sau negativ – a fost acesta? *Funcționează?* Există o legătură de cauzalitate? Acestea sunt întrebările la care *evaluările impactului ipotetic* urmăresc să găsească răspuns.
- De ce o intervenție a avut anumite efecte scontate (și nescontate)? A oferit un răspuns la întrebările „de ce și cum funcționează?” este scopul *evaluărilor teoretice ale impactului*.

Întrebările nu ar trebui să fie abordate separat. Fiecare evaluare care adresează întrebarea „dacă funcționează” trebuie să ia în calcul elementele de bază ale unei teorii a schimbării (cum și de ce?) pentru a stabili căror schimbări ar trebui să li se acorde atenție, precum și care schimbări ar trebui să fie atribuite unei cauze. În mod similar, fiecare evaluare care adresează întrebarea „de ce funcționează?” va lua în calcul – poate în mod implicit – o situație ipotetică. Ideal vorbind, *abordările ipotetice și teoretice ar trebui să se completeze unele pe altele*.

Evaluarea implementării – partea de management

Evaluările implementării urmăresc modul în care un program este implementat și gestionat. Întrebările tipice au în vedere dacă potențialii beneficiari știu de program sau au acces la acesta, dacă procedura de aplicare este cât mai simplă posibil, dacă există criterii clare și relevante de selecție a proiectelor, dacă există un sistem documentat de gestionare a datelor și dacă rezultatele programelor sunt comunicate în mod efectiv. În trecut, multe, dacă nu chiar marea majoritate a evaluărilor din cadrul politicii de coeziune, au fost de acest tip.

EXISTĂ O EVALUARE IDEALĂ CARE GARANTEAZĂ RĂSPUNSURI PERTINENTE?

Toate evaluările ar trebui:

- să fie adaptate la întrebările specifice la care trebuie să răspundă, la subiectul programului și la contextul acestuia;
- ori de câte ori este posibil, să răspundă la întrebările din cadrul evaluării din diferite perspective și utilizând diferite metode. Acesta este *principiul triangulației*; și
- să țină seama de costurile de evaluare, luând în considerare posibilul câștig cognitiv. Atunci când se ia decizia realizării unei evaluări, trebuie să se țină seama de elementele deja cunoscute.

Pe scurt: Alegerea și combinarea metodelor trebuie decise de la caz la caz. O serie de metode sunt disponibile și nu există o metodă care să fie considerată „cea mai bună” în toate împrejurările.

Care este noutatea?

Experiența în evaluarea programelor din cadrul politicii de coeziune actuale și trecute evidențiază provocarea de a concluziona dacă programele s-au bucurat de succes atunci când nu au exprimat în mod clar ce anume doresc să schimbe. Multe programe arată în mod clar pe ce anume intenționează să cheltuiască bani, însă nu și schimbările care ar trebui să se producă în consecință. Indicatorii din cadrul programelor sunt adesea prea numeroși și nu reflectă schimbarea preconizată. Multe programe au distribuit resursele într-o măsură foarte redusă – fie din punct de vedere geografic sau tematic –, ceea ce diminuează șansa de a obține rezultate măsurabile. Din aceste motive, un punct esențial de plecare pentru orientarea către noi rezultate este formularea obiectivelor și exprimarea acestora printr-un număr redus de indicatori, cu date de referință disponibile și un plan pentru colectarea datelor privind procesele înregistrate și evaluarea impactului.

O altă schimbare semnificativă este aceea că evaluarea va deveni mai orientată pe *efectele* politicii de coeziune. Până în prezent, evaluările au avut tendința de a pune mai mult accentul pe aspecte legate de implementare decât pe surprinderea efectelor intervențiilor.

Pilotarea indicatorilor de rezultate

Pentru a afla cum ar putea să funcționeze în practică noua orientare către rezultate, 12 autorități de gestionare din opt state membre UE au testat noua abordare în programele lor actuale, cu sprijinul Comisiei. Printre concluziile desprinse se numără următoarele:

- noua abordare este *fezabilă*, însă nu fără o schimbare semnificativă la nivelul practicilor acelor care concep programe;
 - niciuna dintre regiunile-pilot nu folosește în prezent indicatori de rezultate în maniera propusă de Comisia Europeană. Obiectivele priorităților examinate au fost exprimate în termeni foarte generali și în majoritatea cazurilor *indicatorii actuali nu surprind efectele scontate* ale programelor;
 - orientarea către rezultate trebuie să devină parte din dezvoltarea programului; nu poate fi adăugată ulterior;
 - principala schimbare impusă este *concentrarea*. Multe dintre prioritățile examinate erau de fapt un amalgam de priorități secundare mai mult sau mai puțin legate între ele, care nu puteau fi exprimate prin unul sau chiar doi indicatori de rezultate;
 - concentrarea trebuie să fie rezultatul unui proces de *deliberare și alegere politică*. Acest lucru subliniază importanța dezbaterii politice privind opțiunile care ar trebui să influențeze elaborarea programului și demararea de urgență a unui astfel de proces;
 - dacă există concentrare, numărul indicatorilor *va fi mai mic*. Unele regiuni-pilot au avut foarte mulți indicatori – însă niciunul nu a surprins motivațiile din spatele acțiunii politice;
- indiferent de indicatorul de rezultat selectat, *nivelurile de referință și țintele sunt esențiale*. Acestea pot fi *cantitative și calitative*;
 - în unele cazuri (de exemplu, măsuri de sprijin pentru marile întreprinderi), *evaluările impactului ipotetic* ar fi posibile, prin compararea performanței întreprinderilor care beneficiază de sprijin cu cea a întreprinderilor similare care nu beneficiază de sprijin. În cazul altora, *evaluările teoretice ale impactului* ar fi mai potrivite, utilizând studii de caz, interviuri și grupuri de consumatori. În domeniul transporturilor, *inventarierea datelor anterioare și posterioare* privind traficul și tipurile de trafic ar putea surprinde impactul;
 - ca o concluzie finală, este important de amintit că *indicatorii nu ne spun totul*. Evoluția indicatorului de rezultat ar trebui să genereze o dezbateră; acesta nu reprezintă ultimul cuvânt în ceea ce privește performanța politicii.

Interviuri cu reprezentanții câtorva regiuni-pilot sunt incluse în această ediție a revistei *Panorama*, la paginile 9-11.

AFLAȚI MAI MULTE

Documente de orientare:

http://ec.europa.eu/regional_policy/information/evaluations/guidance_en.cfm#2

CADRU DE PERFORMANTA – CE SEMNIFICATIE ARE?

Propunerea de regulament⁽¹⁾ pentru perioada 2014-2020 sugerează instituirea unui „cadru de performanță” ca parte a orientării către rezultate consolidate a politicii de coeziune. Ideea din spatele acestui cadru este aceea de a conveni asupra câtorva obiective de etapă în cadrul fiecărui program, care vor fi atent monitorizate de către statele membre și Comisia Europeană și a căror realizare poate avea consecințe financiare, atât pozitive, cât și negative. Obiectivele de etapă vor fi stabilite pentru 2016, 2018 și 2020, putând include etape de implementare, cum ar fi publicarea invitațiilor de participare la procedura de ofertare, precum și indicatori financiari și indicatori de realizare.

În temeiul propunerilor Comisiei, statele membre și Comisia vor monitoriza progresele înregistrate în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor de etapă în cadrul rapoartelor anuale ale programelor. În cazul unor progrese lente, Comisia poate emite recomandări.

Comisia și statele membre vor realiza o primă examinare formală în 2017, cu scopul de a identifica acele părți ale programelor care sunt în urmă cu îndeplinirea propriilor obiective de etapă. Din nou, aceasta poate atrage recomandări din partea Comisiei. În cazul respectiv, statele membre ar trebui să reacționeze în vederea accelerării implementării sau în vederea reprogramării fondurilor.

(1) Regulamentul de stabilire a unor dispoziții comune, articolele 18-20.

În urma examinării din 2019, Comisia va alocă rezerva de performanță. Rezerva de performanță constă din 5% (pentru fiecare stat membru, categorie de regiune și fond) din resursele care nu sunt alocate programelor la începutul perioadei de programare. Statele membre vor propune Comisiei prioritățile care și-au atins obiectivele și cărora ar trebui alocată rezerva. Rezerva poate fi alocată exclusiv priorităților care și-au îndeplinit obiectivele de etapă.

Comisia va avea, de asemenea, posibilitatea de a suspenda integral sau parțial plata unei priorități, în cazul în care există dovezi, care apar în urma examinării performanței din 2019, pe baza cărora o prioritate nu și-a îndeplinit obiectivele de etapă. Suspendarea plății este o măsură care nu va fi aplicată în mod automat, pentru simplul motiv că obiectivele de etapă nu au fost atinse. Comisia va suspenda plățile numai în cazurile în care statul membru respectiv nu a adoptat măsuri corective în timp util.

Un ultim element este reprezentat de corecțiile financiare. Acestea ar putea fi aplicate numai la închiderea programului, în cazuri serioase de performanțe slabe. La stabilirea unei neîndepliniri grave a țintelor se va ține seama dacă rezultatele slabe au fost cauzate de situații inevitabile sau de importanți factori externi imprevizibili și dacă au fost luate sau nu au fost luate măsuri corective de către statul membru în cauză. Detaliile în acest sens vor fi stabilite de Comisie printr-un act de punere în aplicare.

TESTÂND NOUA ABORDARE – REZULTATE PRACTICE

Orientarea mai clară către rezultate a politicii de coeziune 2014-2020 va necesita unele schimbări strategice la nivel operațional. Pentru fiecare program vor fi agreeți și monitorizați indicatori de rezultat. Pentru a testa practic noua abordare, Comisia Europeană a invitat un număr reprezentativ de regiuni să participe în cadrul unui program-pilot. Panorama a discutat cu câțiva dintre participanți pe tema provocărilor de ordin practic pe care această nouă abordare orientată către rezultate le implică.

BALÁZS PICHLER, AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU DEZVOLTARE, UNGARIA

Din punctul meu de vedere, cea mai mare provocare pentru Ungaria este fără îndoială aceea de a ne concentra resursele și fondurile pe câteva teme, acolo unde dorim să realizăm schimbări și, în cele din urmă, rezultate.

Aceasta indică în mod clar o schimbare marcantă față de actuala politică de coeziune „centrată pe absorbție”, în cadrul căreia accentul se pune pe utilizarea tuturor fondurilor disponibile. O consecință a acestui fapt este aceea că în cursul perioadei actuale de programare, fondurile sunt cheltuite pe diverse intervenții și rezultatele politicii de coeziune sunt uneori dificil de măsurat.

Prin orientarea fondurilor de care dispunem către un număr limitat de schimbări pe care dorim să le realizăm, vom da naștere la o serie de oportunități. În primul rând, schimbările și rezultatele pe care le așteptăm în cadrul politicii de coeziune trebuie să se bazeze pe acordul larg al părților interesate, având în vedere că pe viitor unele necesități de dezvoltare nu vor fi îndeplinite de politica de coeziune, ceea ce poate crea, pe de altă parte, nemulțumiri.

În al doilea rând, pentru a ajunge la acest acord larg, pregătirea programelor din cadrul perioadei următoare trebuie să înceapă suficient de devreme.

Poate că cea mai mare provocare pentru noi va fi aceea de a găsi echilibrul potrivit între schimbările ambițioase și cele realiste.

Implicarea părților interesate

Noua abordare orientată către rezultate necesită în mod cert o mai mare implicare a părților interesate. Pentru a începe acest proces, avem în plan să continuăm proiectul-pilot cu implicarea Comisiei Europene. Ne propunem să organizăm câte un exercitiu-pilot de o zi în cadrul fiecărei autorități de gestionare din Ungaria.

Cea mai mare provocare a noii abordări, în afară de găsirea schimbărilor și rezultatelor adecvate pe care dorim să le realizăm, este aceea de a planifica modalitățile de măsurare a contribuției pe care politica de coeziune o aduce acestora.

Indicatori de rezultate fiabili

Un prim pas va fi acela de a selecta indicatori de rezultat fiabili și stabili, care sunt suficient de legați de intervențiile noastre și care pot măsura schimbarea pe care dorim să o realizăm.

Cu toate acestea, vor exista întotdeauna factori externi care să influențeze valorile indicatorilor noștri de rezultat. Prin urmare, trebuie să planificăm din timp modul în care vom decupla efectele acestor factori externi de efectele generale și să identificăm fără echivoc contribuția adusă de politica de coeziune. Acest lucru va necesita planificare timpurie și cooperare strânsă între programare, monitorizare și evaluare.

MAURO TERZONI, CONSILIUL REGIONAL, REGIUNEA MARCHE, ANCONA, ITALIA

În opinia mea, această nouă abordare nu reprezintă o schimbare dramatică, ci mai degrabă o ajustare inteligentă a politicii de coeziune. Într-adevăr, de aproape 30 de ani lucrăm cu indicatori, ținte, rezultate, impact, evaluare etc. Ne aflăm acum într-o nouă etapă, în care rezultatele contează și ne putem baza pe experiențele deja avute.

O percep mai degrabă ca pe o schimbare de „mentalitate”. Trebuie să începem să ne gândim înainte de toate la ceea ce dorim să schimbăm în regiunea noastră și la modul în care putem realiza acest lucru – ce se poate face – mai degrabă decât să ne concentrăm exclusiv pe mecanisme și proceduri. Iar aceasta este provocarea cea mai mare.

Cooptarea părților interesate din cadrul programului

Încă de la începuturile politicii de coeziune, regiunea noastră a beneficiat de o colaborare puternică din partea actorilor socio-economici. Orașe, județe, actori sociali și economici și diverse părți interesate sunt implicate în diferitele faze ale perioadei de programare și nu numai autoritatea de gestionare, ci toate serviciile regionale implicate în procesul de implementare a programelor.

Necesitatea unei politici mai orientate, astfel cum indică prioritățile tematice și stabilirea țintelor, reprezintă noua provocare. O stabilire atât de clară a rezultatelor presupune, după părerea mea, un grad mai mare de implicare a părților interesate, iar stabilirea unor ținte precise necesită o definiție clară a strategiei. În acest proces, toate părțile interesate pot înțelege cu mai multă ușurință care parte din „miza” lor va fi afectată și în ce mod. Stabilirea țintelor definește cu o precizie chiar mai mare „dimensiunea” rezultatelor pe care doriți să le realizați.

Un program orientat către rezultate va necesita un parteneriat puternic, deoarece acum va măsura nu numai eficiența gestionării, ci și capacitatea *regiunii Marche* în ansamblul său.

Una din abordările noastre va fi aceea de a face transparente rezultatele realizate în trecut. Am conceput un plan de evaluare care urmează să fie realizat la începutul programelor. Acesta va permite partenerilor și părților interesate să înțeleagă ce am realizat în trecut, ce este posibil să realizăm și ce dificultăți am întâmpinat, astfel încât să desprindă concluzii valoroase din experiențele anterioare, în funcție de care să își adapteze sugestiile și recomandările viitoare.

Activitatea viitoare trebuie, de asemenea, planificată din timp. Aceasta trebuie să corespundă nu numai cu condiționalitatea *ex ante*, ci, de asemenea, să ofere timp părților interesate și partenerilor pentru a contribui la consolidarea strategiei.

Cele mai mari provocări

La nivel administrativ, viitorul se va concentra mai puțin pe procese – cum a fost cazul în trecut – și mai mult pe rezultate; mai puțin pe cheltuieli și mai mult pe modul în care se realizează aceste cheltuieli. Pe viitor, eforturile autorităților de gestionare se vor concentra mai puțin pe controale și audit și mai mult pe calitatea/cantitatea efectelor programului.

Pentru a avea o evaluare corectă a rezultatelor programului, vor fi necesare sisteme de evaluare/monitorizare capabile să surprindă valoarea adăugată a intervenției finanțate. În acest sens, vor fi necesare statistici îmbunătățite (indicatori de context), care să permită stabilirea nivelurilor de referință și a țintelor astfel încât să poată fi măsurată „schimbarea”.

Măsurarea politicilor implică, de asemenea, răspundere și determină caracterul comparabil al politicilor. Prin aceasta, configurarea unui program orientat către rezultate poate deveni un proces chiar mai delicat și sensibil.

CHRISTIAN LINDELL, REGIUNEA SKÅNE, SUECIA

Din punctul nostru de vedere, o provocare evidentă în regiunea Skåne, Suedia, este aceea de a stabili într-adevăr obiective pentru domeniile de intervenție, mai ales atunci când nu reușim să măsurăm efectele directe asupra numărului de întreprinderi sau asupra gradului de ocupare a forței de muncă.

De asemenea, ar trebui să se înțeleagă că nu toate efectele importante sunt neapărat cel mai bine măsurate cu ajutorul indicatorilor. Evaluarea continuă și studiile de caz sunt adesea instrumente mai adecvate.

În trecut, probabil că am avut o încredere excesivă în caracterul măsurabil al efectelor globale asupra macroeconomiei. Trebuie să înțelegem că nu creăm neapărat noi locuri de muncă și întreprinderi. Ceea ce facem noi de fapt este să construim structuri și rețele care promovează creșterea. Prin înțelegerea acestui fapt, este mai ușor să ne concentrăm pe factorii-cheie, și anume măsurarea numărului de noduri dintr-o rețea și utilizarea sondajelor pentru a solicita participanților să estimeze gradul de utilitate al legăturilor.

Cooptarea părților interesate

Consider că o nouă politică privind indicatorii va fi întâmpinată cu entuziasm și ușurare de către titularii de proiecte și de noi, cei care, în practică, ne confruntăm cu actualul sistem de indicatori. Nu vom mai fi obligați să încercăm în continuare să măsurăm aspecte pe care marea majoritate a oamenilor le consideră dificil, dacă nu imposibil, de măsurat.

Totuși, trebuie să continuăm să găsim modalități de a răspunde unor întrebări legitime care vin din partea politicienilor noștri cu privire la impactul avut de acțiunile lor. Trebuie să oferim politicienilor noștri alte surse de informații decât indicatorii, care să le răspundă acestora la întrebările referitoare la impactul programului. În regiunea noastră, am utilizat din plin evaluarea continuă ca instrument care să ofere astfel de informații.

Noi provocări

Dacă dorim să modificăm structura indicatorului, vom avea nevoie de o puternică asumare la nivel politic și de o acceptare a faptului că anumite aspecte pur și simplu nu pot fi măsurate cu ajutorul indicatorilor, ci trebuie abordate prin

intermediul altor instrumente, precum studiile de caz și evaluarea continuă.

Aceasta necesită, de asemenea, eforturi mai mari din partea autorilor și sponsorilor programului în sensul credibilizării faptului că eforturile vor genera într-un final creștere și locuri de muncă, chiar dacă efectele contribuțiilor individuale sunt dificil de măsurat.

Multe dintre proiecte urmăresc să consolideze rețele și să creeze noi structuri de colaborare și, în pofida faptului că nu putem măsura în mod direct efectele asupra noilor întreprinderi și locuri de muncă create, trebuie să facem o analiză în care să putem demonstra că este posibil să avem astfel de efecte benefice. De asemenea, trebuie să acceptăm faptul că programele din nordul Europei sunt mici raportat la PIB și că vom putea cu greu măsura efectele la nivel macro.

De asemenea, trebuie să ținem cont de faptul că, de la o regiune la alta, condițiile sunt foarte diferite și că acest lucru ar trebui să ne ghideze în alegerea provocărilor și a indicatorilor. Întrucât în lume se petrec multe lucruri fără ca acestea să poată fi întotdeauna prevăzute, consider că regiunile ar fi mai interesate de dezvoltarea unor programe mai bine orientate, dacă acestea ar fi mai flexibile și dacă ar fi mai simplu de schimbat programele.

INDICATORI DE BAZĂ: CONTRIBUIND LA EVALUAREA PROGRESSELOR ÎN REGIUNILE NOASTRE

Sute de programe și de proiecte sunt în curs de implementare în cadrul politicii de coeziune a Uniunii Europene. Pentru a permite Comisiei să fie în permanență informată cu privire la principalele realizări și obiective de etapă, se aplică un set de așa-numiți „indicatori de bază” programelor din cadrul politicii de coeziune. Acești indicatori oferă informații aproape în timp real, care vin în sprijinul mesajelor-cheie ale politicii regionale și arată progresele înregistrate în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor.

Politica de coeziune este o politică descentralizată. Statele membre și regiunile UE decid care le sunt obiectivele, concep programele operaționale astfel încât să îndeplinească aceste obiective, poartă negocieri cu Comisia Europeană și implementează programele. Aceasta asigură sprijinul politicii de coeziune pentru necesitățile populației dintr-o anumită regiune, în conformitate cu principiul comunitar subsidiarității.

Sutele de programe conțin o gamă foarte largă de activități. Aceasta reprezintă un atu esențial al politicii de coeziune, dar, de asemenea, pune Comisia într-o situație în care nu se poate oferi un răspuns simplu la întrebarea simplă „Care sunt realizările politicii de coeziune?”. Este practic imposibil să se enumere toate rezultatele programelor, având în vedere că fiecare program răspunde necesităților regiunii sale într-un mod diferit.

Acesta este motivul pentru care în 2006, Comisia a introdus o serie de indicatori comuni – sau „indicatori de bază” – în cadrul politicii de coeziune, care măsoară câteva din acțiunile mai frecvente. Cu toate că nu pot surprinde totul, aceștia permit Comisiei Europene – și tuturor părților interesate – să fie în permanență informate cu privire la anumite realizări-cheie de la nivelul regiunilor UE.

Cu toate că indicatorii de bază nu sunt obligatorii, majoritatea programelor operaționale îi utilizează în rapoartele lor anuale. Știm, de exemplu, că până la sfârșitul anului 2010, actuala generație de programe a creat 185 000 de locuri de muncă, a conferit acces la internet în bandă largă pentru peste 850 000 de persoane și a racordat încă 3,5 milioane de persoane la stații de tratare a apelor uzate.

Calitatea și corectitudinea raportării cu ajutorul indicatorilor de bază înregistrează anual îmbunătățiri. Acest lucru este esențial, având în vedere că indicatorii comuni vor fi o caracteristică importantă a reglementărilor viitoare în materie de politică de coeziune. Pe viitor, Comisia va putea raporta anual Parlamentului European, Curții de Conturi și publicului larg realizările care au loc cu sprijinul resurselor politicii de coeziune și va putea contribui la clarificarea dezbaterii privind rezultatele acestei politici.

AFLAȚI MAI MULTE

http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/2007/working/wd7_indicators_en.pdf

INOVAREA ÎN REGIUNILE ULTRAPERIFERICE

Creșterea economică durabilă este tot mai mult legată de capacitatea economiilor regionale de schimbare și de inovare. În pofida diferitelor constrângeri legate de factori precum distanța față de Europa continentală, piețele mici sau lipsa masei critice, majoritatea celor opt regiuni europene ultraperiferice au făcut o prioritate din lărgirea sferei activității lor economice, prin încurajarea sectorului de afaceri în scopul creării mai multor bunuri și servicii cu valoare adăugată.

O serie de exemple de proiecte inovatoare aflate în curs de implementare arată că regiunile ultraperiferice posedă atuuri clare și potențial de cercetare și inovare, datorită localizării lor geografice deosebite și a caracteristicilor morfologice. Au loc activități excelente, în special în următoarele domenii:

- energie regenerabilă;
- cercetare în domeniul marin;
- sănătate tropicală; și
- biodiversitate.

Potrivit articolului 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), astfel cum a fost modificat prin Decizia Consiliului European din 29 octombrie 2010 privind modificarea statutului insulei Saint-Barthélemy în raport cu UE, există opt „regiuni ultraperiferice” ale UE: cele patru departamente și regiuni franceze de peste mări (Guadelupa, Guyana Franceză, Martinica și Réunion), o colectivitate de peste mări (Saint Martin), cele două regiuni autonome portugheze (Insulele Azore și Madeira) și o comunitate autonomă spaniolă (Insulele Canare). Începând cu 1 ianuarie 2012, Saint-Barthélemy nu mai este o regiune ultraperiferică, întrucât a devenit una din „țările și teritoriile de peste mări” (TTPM). În cele din urmă, ar trebui să se noteze că, în temeiul articolului 355 alineatul (6) din TFUE, Franța a formulat o cerere formală către Consiliul European la 26 octombrie 2011, în vederea modificării statutului UE al Mayotte, care face în prezent parte din TTPM, în sensul ca aceasta să devină o regiune ultraperiferică începând din ianuarie 2014.

Cu toate acestea, mai sunt câteva domenii care pot fi în continuare dezvoltate, cum ar fi:

- cercetarea în domeniul agricol și agroalimentar;
- atenuarea efectelor schimbărilor climatice;
- astrofizică și aerospațiu; și
- vulcanologie și seismologie.

Utilizarea eficientă a finanțării disponibile pentru sprijinirea acțiunilor în domeniul cercetării, dezvoltării tehnologice și inovării (CDTI) constituie un efort permanent depus atât de către administrațiile regionale și naționale, cât și la nivel european. Beneficiile economice, sociale și de mediu ale acestor investiții sunt importante nu numai pentru aceste regiuni ca atare, ci și pentru UE în ansamblul său. O serie de conferințe și seminarii, care au avut loc în Martinica, Insulele Azore și în Réunion, au demonstrat un dinamism real și un interes din partea părților implicate în sensul de a găsi sprijin și de a utiliza mai bine fondurile europene în vederea creșterii investițiilor în materie de cercetare și inovare.

Nu există o politică „universală” în materie de inovare: diversitatea regională este un atu care recomandă căi diferite de creștere prin intermediul „specializării inteligente”. Pentru ca regiunile ultraperiferice să reușească, este necesar ca acestea să creeze legături în cadrul propriului complex de atuuri, avantaje, competențe și idei endogene pentru a concura pe o piață globală și a-și dezvolta pe deplin potențialul.

EXEMPLE DE PROIECTE

ENERGIE REGENERABILĂ

Insulele canare – El Hierro 100%

Acest proiect conține trei programe diferite care urmează să fie dezvoltate și implementate:

1. Programul „Surse de energie 100% regenerabile pentru aprovizionarea cu energie electrică”
2. Programul „Economisirea energiei”
3. Programul „Transporturi” (conversia combustibililor fosili pentru un transport curat)

În cursul primei faze, proiectul urmărește să satisfacă 70-80% din cererea de energie electrică a insulei prin intermediul mai multor activități. Cea mai inovatoare activitate va consta în instalarea unei stații de energie hidro-eoliană (SEHE), ținta fiind aceea de a acoperi și realiza un procent de 30% de penetrare directă a vântului în cadrul rețelei.

Durata proiectului: 2003-prezent

Cost total: 64 600 000 EUR

Finanțare UE: 500 000 EUR

AFLAȚI MAI MULTE

www.goronadelviento.es/index.php

BIODIVERSITATE ȘI SCHIMBĂRI CLIMATICE

Madeira – Unitatea de evaluare a deșeurilor solide

Astfel cum se arată în Planul strategic privind gestionarea deșeurilor solide la nivel regional, acest proiect de infrastructură de gestionare a deșeurilor solide constă în instalarea infrastructurilor și echipamentelor necesare pentru integrarea adecvată și optimizarea activităților legate de colectarea și transportul, colectarea selectivă și reciclarea, valorificarea, tratarea și eliminarea deșeurilor.

Durata proiectului: 1996-2009

Cost total: 152 576 EUR

Contribuția UE: 102 081 EUR

AFLAȚI MAI MULTE

www.valorambiente.pt/etrs-meia-serra

TRANSFORMARE ÎN DOMENIUL INOVĂRII/AGRICOL

Martinica – FIBandCO

FIBandCO oferă o a doua viață trunchiurilor de bananieri. Prin intermediul unei tehnologii inovatoare și al unui proces responsabil din punct de vedere ecologic, întreprinderea produce un furnir natural. Valorificând o resursă neexploată și rapid regenerabilă și evitând în același timp defrișarea, produsele FIBandCO sunt apreciate la scară largă ca fiind estetice, unice și durabile.

Durata proiectului: 2010-2012

Cost total: 1 211 000 EUR

Contribuția UE: 500 499 EUR

AFLAȚI MAI MULTE

www.fibandco.com

SPECIALIZAREA INTELIGENTĂ

Regiunile ultraperiferice au demarat elaborarea strategiilor lor regionale de inovare și au lansat o participare proactivă în cadrul platformei de specializare inteligentă (Platforma S³). Un seminar privind specializarea inteligentă va avea loc în iunie 2012 în Insulele Azore cu sprijinul Institutului pentru Studii Tehnologice Prospective (IPTS). Acest eveniment va oferi tuturor părților interesate o oportunitate de a face schimb de idei pe marginea acestor strategii și de a efectua cele mai bune alegeri la nivel regional.

Platforma S³ este o rețea de reprezentanți și experți regionali din Europa, care urmărește să sprijine regiunile în ceea ce privește dezvoltarea, punerea în aplicare și reexaminarea strategiilor de specializare inteligentă. Specializarea inteligentă este un argument și un concept important pentru politica de inovare. În primul rând, aceasta se bazează pe o analiză solidă a atuurilor fiecărei regiuni (laboratoare remarcabile în materie de biodiversitate, energii regenerabile, resurse marine etc.). Mai departe, prin orientarea unor resurse umane și financiare reduse către un număr mic de zone promițătoare, cu avantaje competitive la nivel global, specializarea inteligentă sprijină anumite țări și regiuni să își consolideze capacitatea de inovare. Obiectivul general este acela de a promova utilizarea eficientă, eficace și sinergică a investițiilor publice pentru realizarea unor forme inovatoare de creștere, prin elaborarea de strategii multianuale care să fie supravegheate și consiliate de o echipă de experți în vederea facilitării schimbului de bune practici între regiuni.

Regiunile ultraperiferice se numără printre primele regiuni ale UE care și-au asumat angajamentul față de strategiile regionale de inovare în cadrul acestui nou concept economic. Va fi o oportunitate pentru acestea să facă dovada angajamentului lor politic și a entuziasmului lor față de stimularea unei creșteri inteligente, durabile și favorabile incluziunii prin valorificarea atuurilor lor și a capacității lor de inovare la nivel regional.

Acest angajament va contribui fără îndoială la creșterea productivității și a competitivității, generând locuri de muncă și o mai bună calitate a vieții pentru cetățenii regiunii. Desigur, această trecere la inovare trebuie să fie însoțită de o schimbare a culturii antreprenoriale, în cadrul căreia sistemele eficiente de inovare mobilizează capacitățile intelectuale și antreprenoriale necesare creării unor medii de afaceri favorabile inovării în special pentru IMM-uri, nu numai în sectorul tehnologiilor avansate, ci în toate sectoarele.

AL DOILEA FORUM AL REGIUNILOR ULTRAPERIFERICE va avea loc pe 2 și 3 iulie 2012, în Bruxelles, Belgia.

Primul forum, care a avut loc în 2010, a reunit peste 500 de participanți. Au participat reprezentanți ai regiunilor ultraperiferice, oameni politici de la nivel european, național și regional, precum și figuri importante ale societății civile, mediului academic și sectorului privat.

Acest al doilea forum va fi organizat în același spirit, într-o perioadă în care sunt discutate propuneri privind viitoarele politici UE într-o serie de domenii cu impact major asupra regiunilor ultraperiferice. De asemenea, forumul are loc la scurt timp de la publicarea noii Comunicări a Comisiei Europene privind viitoarea strategie referitoare la regiunile ultraperiferice, care va fi adoptată în iunie 2012.

Dezbaterile vor pune accentul pe aspecte esențiale pentru dezvoltarea celor opt regiuni ultraperiferice ale UE în contextul strategiei Europa 2020 de creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii. Forumul va oferi tuturor părților interesate o oportunitate de a face schimb de idei pe teme precum potențialul „creșterii albastre” (o strategie pe termen lung de susținere a creșterii în sectorul maritim), modernizarea agriculturii, provocările de mediu, aspectele societale, ocuparea forței de muncă, inovarea și competitivitatea în afaceri.

Pentru informații suplimentare, vizitați:
http://ec.europa.eu/regional_policy/conferences/rup2012/index_en.cfm

AFLAȚI MAI MULTE

<http://s3platform.jrc.ec.europa.eu/home>

PREȘEDINȚIA DANEZĂ A UE: EU2012.DK

„O provocare majoră pentru președinția daneză este aceea de a consolida situația financiară, generând în același timp creștere economică și locuri de muncă.”

În prima jumătate a anului 2012, Danemarca deține președinția Consiliului Uniunii Europene. Stefan Emanoil Ilcus, prim-secretar în cadrul Reprezentanței Danemarcei pe lângă UE și președinte al Grupului de lucru privind acțiunile structurale prezintă pe scurt prioritățile președinției daneze în materie de politică de coeziune.

Trăim vremuri grele în Europa. Care sunt, în general, principalele priorități ale președinției și ce se poate face pentru a restabili încrederea în piață și creșterea economică?

Președinția daneză are patru priorități principale: asigurarea (1) unei Europe responsabile, (2) a unei Europe dinamice, (3) a unei Europe verzi și (4) a unei Europe sigure. O provocare majoră este aceea de a consolida situația financiară, generând în același timp creștere economică și locuri de muncă. Consolidarea va fi determinată de sporirea coordonării macroeconomice la nivelul UE, care presupune o mai bună monitorizare a economiilor tuturor statelor membre și elaborarea de către toate statele membre a unor programe de stabilitate și convergență, precum și a unor programe naționale de reformă. În plus, președinția daneză depune eforturi pentru a continua să îmbunătățească măsurile de coordonare a statelor din zona euro și reglementarea sectorului financiar în vederea minimizării riscurilor unei noi crize. Creșterea economică și crearea de locuri de muncă vor fi restabilite prin intermediul unor reforme structurale în statele membre, al unui nou buget pe șapte ani care să sprijine creșterea economică și crearea de locuri de muncă, precum și o revitalizare a pieței interne, inclusiv instituirea unei piețe unice digitale.

Care sunt prioritățile președinției în domeniul politicii de coeziune?

În pofida crizei economice, ar trebui să reținem că politica de coeziune este una din marile povești de succes în materie

de integrare și solidaritate europeană. Aceasta a jucat – și continuă să joace – un rol important în crearea convergenței între diferite regiuni și state membre ale UE. Președinția daneză consideră că această politică reprezintă un element important în pregătirea Europei pentru provocările actuale și viitoare. Prin urmare, trebuie să acționăm în aceeași direcție: să mărim competitivitatea, creșterea economică și gradul de ocupare cu fiecare euro cheltuit și să ne asigurăm că politica este un sprijin bun.

Politica de coeziune *trebuie* să fie ținută și orientată către rezultate. Acest lucru este valabil și în cazul procesului de negociere și intenționăm să avansăm negocierile cât mai mult posibil. Pachetul de coeziune este foarte cuprinzător și intenționăm să avansăm în paralel atât cu Cadru Financiar Multi-anual (CFM), cât și cu reglementarea politicii de coeziune, deși legislația în materie de politică de coeziune nu poate fi finalizată în lipsa unui acord final din partea Consiliului referitor la CFM.

Într-adevăr, pe durata președinției, CFM se află pe agenda a cinci din cele șase reuniuni ale Consiliului Afaceri Generale, reflectând accentul care se pune pe avansarea acestor negocieri.

Negocierea privind pachetul legislativ în materie de politică de coeziune post-2014 este un proces cu mai multe fațete, în care sunt implicați o serie de actori. Cum urmăriți să avansați procesul și să ajungeți la compromisuri? Care sunt acele elemente ale pachetului pe care le considerați deosebit de importante?

Nu ar trebui să ne lăsăm copleșiți de unele concepte noi care se regăsesc în propunerile Comisiei – condiționalitate *ex ante*, cadru de performanță și concentrare tematică – fără a mai menționa programarea strategică, gestiunea și controlul și gestiunea financiară. Toate sunt, desigur, elemente

„ În pofida crizei economice, ar trebui să reținem că politica de coeziune este una din marile povești de succes în materie de integrare și solidaritate europeană. ”

importante. Există o metodă pentru schimbările propuse și sunt încrezător că putem găsi soluții practice și îmbunătățiri specifice pentru ceea ce la prima vedere pare a fi o propunere complexă. În final, țintirea și orientarea către rezultate nu pot reprezenta niciodată un lucru rău.

Pe aceeași linie cu anterioara președinție poloneză și cu viitoarea președinție cipriotă, am organizat procesul de negociere pe mai multe grupuri tematice. În decursul primelor luni ale președinției, am discutat o serie dintre acestea, cum ar fi simplificarea, gestiunea și controlul, proiectele majore, operațiunile generatoare de venituri, programarea strategică și concentrarea tematică. Aceasta s-a dovedit a fi o abordare eficientă. Totuși, în definitiv, nu putem realiza decât progresele pe care delegațiile naționale sunt pregătite să le realizeze.

Cum cooperați cu celelalte state membre ale trioului de președinții, și anume Polonia și Cipru?

Cooperarea dintre cele trei state membre este foarte strânsă și se bazează pe o abordare constructivă și pe o coordonare temeinică. Aceasta a jucat un rol important în asigurarea unei treceri line de la președinția poloneză la cea daneză, fără ca procesul de negociere să își piardă elanul, și sperăm că același lucru se va întâmpla din nou atunci când ciprioții vor prelua mandatul de la noi, la 1 iulie. La acea dată, negocierile ar trebui să fie destul de avansate și este esențial să ne menținem elanul.

Cum preconizați că va fi cooperarea cu Parlamentul European?

Având în vedere că politica de coeziune este supusă procedurii legislative ordinare, Consiliul va trebui să colaboreze foarte strâns cu Parlamentul. Trebuie să adoptăm o abordare serioasă la nivelul Consiliului, cu reuniuni specifice ale grupurilor de lucru, reuniuni bilaterale cu delegațiile și dezbateri

prevăzute în cadrul Consiliului Afaceri Generale din aprilie și din iunie. Însă pentru a preveni apariția unor divergențe inutile între colegiitori, precum și în vederea îmbunătățirii șanselor de a ajunge la un acord cât mai curând posibil, vom menține un contact strâns cu Parlamentul pe întreaga durată a procesului de negociere.

SIMPLIFICAREA VIITOAREI POLITICI DE COEZIUNE

Simplificarea a fost una din cele mai populare așteptări în ceea ce privește noua politică de coeziune pentru perioada 2014-2020.

Comisia Europeană a făcut propuneri specifice în vederea realizării unei simplificări sporite în diverse domenii de politică. În cadrul politicii de coeziune, unele dintre aceste propuneri se bazează pe modificări deja introduse, în timp ce altele sunt noi.

Importanța simplificării

Scopul principal al propunerilor de simplificare este acela de a asigura aplicarea fără probleme a politicii și de a asigura o utilizare eficientă a resurselor administrative la nivel regional, național și comunitar.

Este recunoscut faptul că normele simplificate vor reduce timpul și costurile de realizare a obiectivelor și vor permite punerea unui accent mai mare pe rezultate. De asemenea, acestea vor fi mai ușor înțelese de către actorii implicați, ceea ce va consolida certitudinea juridică.

Un alt beneficiu va fi reducerea erorilor și sporirea asigurării oferite de sistemele naționale de aplicare.

Comisia Europeană are în vedere realizarea simplificării prin, *între altele*, armonizarea normelor care reglementează mai multe fonduri CSC, creșterea flexibilității și a proporționalității, clarificarea normelor în vederea îmbunătățirii securității juridice și digitalizarea documentelor și proceselor.

Provocări

Punerea efectivă în aplicare a acestor măsuri va depinde de eforturile a numeroase autorități, organizații și întreprinderi din întreaga Uniune Europeană.

Cu toate acestea, având în vedere diferențele existente la nivel național, este limpede că ceea ce poate fi considerat drept simplificare în unele state membre, ar putea fi privit drept complicare a lucrurilor în altele. Provocarea este aceea de a încerca să se găsească suficiente puncte comune și de a aduce flexibilitate în vederea simplificării gestionării politicii de coeziune.

La rândul său, experiența a arătat că uneori se produc erori, deoarece au loc modificări ale normelor din perioade anterioare de programare, însă autoritățile de gestionare sau beneficiarii continuă să aplice vechile norme în noua perioadă de programare.

Din acest motiv, multe părți interesate și-au luat măsuri de protecție împotriva unei revizuirii radicale a normelor. Propunerile Comisiei iau în considerare acest lucru, propunând exclusiv modificări care să poată pune în practică simplificarea.

Punere în aplicare

Statele membre și toate autoritățile implicate joacă un rol cheie în asigurarea realizării simplificării pentru beneficiari.

Simplificarea în favoarea beneficiarilor reprezintă principalul scop din spatele propunerilor Comisiei. De asemenea, unele elemente ale simplificării reduc efortul administrativ la toate nivelurile, iar altele sunt țintite către administrațiile naționale și regionale. În unele cazuri, administrația publică trebuie să facă investiții în noi sisteme de informații, proceduri și formare în vederea asigurării simplificării pentru beneficiari.

Simplificarea este o responsabilitate comună

Comisia și-a evaluat propunerile și rezultatele arată că există un potențial pentru reducerea considerabilă a sarcinii administrative la care sunt supuși beneficiarii. Aceasta are în cea mai mare parte legătură cu trecerea semnificativă de la gestionarea bazată pe documente scrise la e-guvernare.

Normele mai simple și mai armonizate, precum și termenele mai scurte pentru păstrarea documentelor pot avea, de asemenea, un efect notabil asupra sarcinii generale la care sunt supuși beneficiarii.

Modificările legislative de la nivelul UE trebuie să fie suplimentate de eforturi la nivel național și regional în vederea reducerii complexității pentru beneficiari.

Prin urmare, se propune ca fiecare stat membru să își asume angajamentul pentru atingerea unor ținte clare în această privință.

Realizarea potențialului

Printr-un efort comun la nivel comunitar, național și regional, va fi posibilă reducerea cu 25% a sarcinii generale la care sunt supuși beneficiarii la nivelul UE comparativ cu perioada 2007-2013.

Totuși, va fi necesar ca toate părțile implicate să contribuie pentru realizarea întregului potențial al simplificării.

Prin parteneriat, părțile interesate își pot aduce contribuția, asigurând că se acordă o atenție adecvată simplificării în cadrul elaborării și punerii în aplicare a programelor operaționale.

Autoritățile de gestionare, autoritățile de certificare și autoritățile de audit pot contribui la asigurarea faptului că legislația și normele în vigoare la nivel național beneficiază pe deplin de elementele simplificării și acționează în vederea prevenirii complicării excesive a normelor la nivel național/regional.

Autoritățile naționale pot efectua o analiză cuprinzătoare și pot acționa la nivel național pentru a descătușa potențialul simplificării în lumina posibilităților noi și îmbunătățite prezentate în cadrul propunerilor Comisiei de regulamente privind politica de coeziune pentru perioada 2014-2020. Pe lângă introducerea noilor metode în sistem, activități precum promovarea noilor practici, schimbul de cunoștințe cu alte state membre și formarea personalului vor avea un impact pozitiv asupra simplificării.

Propuneri-cheie

1. Armonizarea normelor cu alte fonduri din cadrul strategic comun (CSC)

Noua propunere de regulament a Comisiei stabilește norme comune pentru politica de coeziune, politica de dezvoltare rurală și politica pentru afaceri maritime și pescuit, în ceea ce privește planificarea strategică, eligibilitatea și durabilitatea.

Numărul documentelor strategice va fi redus prin existența unui singur document strategic la nivelul UE, respectiv la nivel național pentru toate cele cinci fonduri CSC (1).

(1) Fondul european de dezvoltare regională (FEDR), Fondul social european (FSE), Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (EMFF).

2. Mai multă flexibilitate în organizarea programelor și sistemelor

ACELEAȘI NORME PENTRU TOATE FONDURILE CSC

În perioada anterioară, au existat situații în care s-au aplicat norme diferite în materie de eligibilitate în cazul diverselor fonduri CSC pentru tipuri similare de proiecte.

Acest lucru necesită familiarizare cu mai multe seturi de norme și există riscul să se producă greșeli care să aibă consecințe de ordin financiar pentru beneficiari.

Propunerile pentru perioada 2014-2020 stabilesc normele comune în materie de eligibilitate pentru fondurile CSC în vederea reducerii acestei complexități. Normele de la nivelul UE ar trebui să fie suplimentate de norme naționale, care să adere la același principiu.

Pentru a permite flexibilitatea stabilirii măsurilor naționale și regionale, punerea în aplicare a fondurilor CSC ar trebui să se producă la nivelul teritorial corespunzător, potrivit cadrului administrativ al statului membru.

Sunt propuse mai multe opțiuni noi în scopul asigurării unei flexibilități sporite. Statele membre și regiunile pot planifica programe operaționale referitoare la Fondul european de dezvoltare regională (FEDR), Fondul social european (FSE) și Fondul de coeziune (FC) separat sau împreună, pot modifica alocarea financiară cu până la 2% pe categorii de regiuni, pot combina finanțarea unui proiect din mai multe instrumente finanțate la nivelul UE, pot finanța activități de asistență tehnică orizontală dintr-un fond și pot face să fuzioneze atribuțiile autorităților de gestionare și de certificare.

De asemenea, acestea sunt libere să instituie comitete comune de monitorizare și să organizeze reuniuni anuale de reexaminare în ceea ce privește programele finanțate din fondurile CSC. Eligibilitatea echipamentului din FSE va facilita, de asemenea, planificarea integrată la nivelul proiectului.

Programarea integrată este, de asemenea, facilitată de posibilitatea de a utiliza diverse instrumente, precum investiții teritoriale integrate, dezvoltare locală plasată sub responsabilitatea comunității sau posibilitatea ca un proiect să fie sprijinit din mai multe fonduri.

NOUA OPȚIUNE A PROGRAMELOR FINANȚATE DIN FONDURI MULTIPLE

În perioada 2014-2020, statele membre vor avea opțiunea să elaboreze și să pună în aplicare fie programe de finanțare de tip mono-fond, fie programe finanțate din fonduri multiple, combinând FEDR, FSE și FC în conformitate cu practicile lor naționale.

Instituirea unor comitete comune de monitorizare și a unor sisteme comune de monitorizare și de raportare poate genera economii de costuri pentru autoritățile naționale.

Planificarea comună va facilita o abordare integrată privind realizarea obiectivelor politicii de coeziune.

3. Proportionalitate sporită

Auditările repetate pot supune beneficiarii unei sarcini administrative considerabile. Propunerea limitează intensitatea auditării proiectelor.

Toate modalitățile de raportare, evaluare, gestionare și control al fondurilor CSC ar trebui să fie proporționale în termeni financiari și administrativi cu nivelul de sprijin alocat.

Este posibil ca reuniunile anuale de reexaminare între Comisie și statul membru în cauză să nu fie întotdeauna necesare. Având în vedere că lansarea programelor necesită timp, primul raport privind punerea în aplicare și documentele privind închiderea conturilor trebuie trimise abia în 2016.

De asemenea, activitățile de audit ale Comisiei se vor concentra pe domeniile cu risc mai ridicat. În cazul unor autorități de audit eficiente, Comisia își va limita auditările dacă sistemele naționale de aplicare funcționează bine.

AUDITARE LIMITATĂ ÎN CAZUL PROIECTELOR MICI

În cadrul programului 2014-2020, operațiunile pentru care totalul cheltuielilor eligibile nu depășește 100 000 de euro nu vor fi în mod normal supuse decât unei singure auditări efectuate de către autoritatea de audit, alături de Comisie pe întreaga lor durată.

Aceasta va elimina posibilitatea ca beneficiarii unor proiecte mai mici să se confrunte cu auditări multiple, care să le distragă atenția de la activitățile principale ale proiectului.

4. Securitate juridică prin norme mai clare

Normele clare și directe pot constitui o sursă importantă de simplificare. Pe baza concluziilor desprinse, o serie de norme pentru perioada 2007-2013 au fost readaptate în scopul clarității. Mai multe tipuri diverse de instrumente financiare pot deveni disponibile în următoarea perioadă, în timp ce vor fi prevăzute norme mai standardizate în vederea reducerii necesității de a institui norme naționale. Sunt clarificate condițiile în care este posibilă finanțarea proiectelor din afara zonei vizate de program. A fost adăugată o abordare uniformă a normelor privind generarea de venituri.

NOI NORME PRIVIND GENERAREA DE VENITURI

Propunerile pentru perioada 2014-2020 stabilesc o abordare mai proporțională a proiectelor generatoare de venituri și simplifică gestionarea acestora. Astfel se prevede ca ratele forfetare să determine costurile care pot fi suportate din fondurile aferente tipului de proiect. Statele membre pot decide dacă doresc să aplice rata forfetară sau, în caz contrar, acestea pot opta în continuare pentru metoda de analiză a decalajului de finanțare, acolo unde consideră că rata forfetară nu este adecvată.

Exceptarea este menținută pentru toate proiectele FSE și pentru cele din cadrul FEDR, FC, FEADR și EMFF, cu o valoare mai mică de 1 milion de euro, pentru a limita sarcinile asociate acestor obligații.

5. Realizarea mai eficientă a obiectivelor și facilitarea raportării

În numeroase cazuri, simplificarea va genera și o reducere directă a costurilor administrative.

Intenția Comisiei este aceea de a asigura o raportare proporțională din partea autorităților de gestionare, limitând-o la elementele esențiale.

Pentru perioada 2014-2020, rapoartele anuale regulate vor fi în mod semnificativ mai simple decât în perioada 2007-2013, punând accentul numai pe datele esențiale privind progresele înregistrate. Primul raport anual ar fi prezentat abia în 2016.

Raportul ar conține în mare parte date disponibile în mod automat din sistemul de informații și mai puțin text elaborat.

Numai de două ori în cursul perioadei de programare (precum și pentru raportul final de punere în aplicare) li se va solicita autorităților de gestionare să prezinte rapoarte mai cuprinzătoare.

6. Reducerea sarcinii administrative la care sunt supuși beneficiarii

Sarcina administrativă la care sunt supuși beneficiarii va fi redusă prin introducerea unor posibilități mai mari de utilizare a costurilor simplificate, menținându-se și extinzându-se în același timp opțiunile privind costurile simplificate introduse deja în perioada 2007-2013. Aceasta va asigura următoarele:

- costurile simplificate pot fi aplicate celor cinci fonduri CSC;
- se mențin metodele existente de stabilire a costurilor simplificate;
- unele rate forfetare, costuri unitare și sume forfetare sunt stabilite la nivelul UE;
- subvenția maximă pentru sumele forfetare va fi mărită la 100 000 de euro;
- utilizarea ratelor fixe va fi permisă pentru o varietate de costuri; și
- pot fi folosite opțiunile privind costurile simplificate din cadrul instrumentelor de finanțare existente la nivel UE și la nivel național pentru tipuri similare de proiecte.

Introducerea procedurii de închidere anuală va reduce perioada de păstrare a documentelor de la maximum 10 ani, cât este în prezent, la aproximativ cinci.

EXPERIENȚA POZITIVĂ A DANEMARCEI LEGATĂ DE UTILIZAREA COSTURILOR SIMPLIFICATE

Primăria din Aalborg, Danemarca, care gestionează un număr de proiecte finanțate din Fondul european de dezvoltare regională (FEDR), a avut beneficii imediate de pe urma trecerii la abordarea privind costurile simplificate în cadrul gestionării proiectelor.

Până în 2011, toate proiectele FEDR erau supuse normelor privind costurile reale, potrivit cărora toate costurile indirecte trebuiau să fie însoțite de o documentație privind plățile externe.

„Aceasta era o sarcină foarte amplă în cadrul organizației noastre, întrucât necesita prezentarea a milioane de facturi care să justifice cheltuieli precum cele de masă, transport, imprimare, publicitate și așa mai departe”, a explicat Jonas Kromann, manager de proiect în cadrul Primăriei din Aalborg.

La începutul anului 2011, Departamentul comercial din cadrul Primăriei din Aalborg și-a convertit proiectele și a început să folosească rata forfetară.

„Conversia proiectelor a fost realizată cu eforturi, având în vedere că opțiunile privind costurile reale și ratele forfetare sunt însoțite de diferite planuri de conturi. Însă concluzia este că simplificările ulterioare folosirii unei rate forfetare au simplificat mult administrarea proiectelor găzduite de Primăria din Aalborg”, a afirmat Kromann.

Simplificarea Politicii de coeziune pentru perioada 2014-2020

Acest raport este disponibil în limbile bulgară, cehă, daneză, olandeză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, maghiară, italiană, lituaniană, letonă, poloneză, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză.

7. Către gestionarea bazată pe rezultate: Planul de acțiune comun

Un plan de acțiune comun (PAC) face parte din una sau mai multe axe prioritare ori programe operaționale puse în aplicare printr-o abordare bazată pe rezultate, în vederea realizării unor obiective specifice convenite de statul membru alături de Comisie. PAC reprezintă un instrument destinat deplasării accentului gestionării cu precădere asupra realizărilor și rezultatelor. Nu sunt definite domeniile în care poate fi aplicat, însă acesta poate viza asistența tehnică, precum și integrarea durabilă a tinerilor în muncă. Criteriul pentru utilizarea unui PAC se va traduce prin posibilitatea de a defini țintele privind realizările și rezultatele.

Gestiunea financiară a PAC este bazată exclusiv pe realizări și rezultate, rambursate prin intermediul unor baremuri standard de costuri unitare sau sume forfetare aplicabile tuturor tipurilor de proiecte. Prin urmare, auditările unui PAC, efectuate de către Comisie și autoritățile de audit, vor avea drept scop exclusiv verificarea îndeplinirii condițiilor de rambursare, de exemplu, îndeplinirea realizărilor și rezultatelor convenite.

Atunci când este utilizat un PAC, statul membru poate aplica normele sale financiare comune pentru rambursarea proiectelor. Aceste norme nu vor fi supuse auditării de către autoritatea de audit sau de către Comisie. În vederea asigurării securității juridice, PAC este aprobat de către Comisie.

8. e-Coeziune

e-Coeziunea reprezintă un domeniu cu potențial imens de reducere a sarcinii administrative.

Propunerile Comisiei pentru 2014-2020 prevăd o utilizare la maximum a bazelor de date existente, precum și dezvoltarea de interfețe și alte instrumente pentru a permite beneficiarilor să transmită datele o singură dată și să păstreze documentele în format electronic.

Dacă s-ar aplica, aceste modificări ar reduce erorile în ceea ce privește introducerea datelor, precum și sarcina administrativă la care sunt supuși beneficiarii în termeni de obținere și retrimiteră a documentelor existente. De asemenea, acest lucru va reduce riscul de pierdere a documentelor și, pe termen lung, costurile de arhivare.

9. Simplificarea cooperării teritoriale europene

A fost propus un regulament separat care permite introducerea unor dispoziții specifice și prevede instituirea unor autorități care să pună în aplicare cooperarea teritorială europeană (CTE), cu o trecere în revistă clară a normelor aplicabile.

Printre principalele evoluții se numără posibilitatea de a acoperi 15 % din costurile de personal prin plata unei rate forfetare, norme mai armonizate privind eligibilitatea și fuzionarea atribuțiilor autorității de gestionare și ale autorității de certificare.

10. Simplificarea Fondului social european

Sunt propuse posibilități specifice de simplificare pentru Fondul social european (FSE), luând în considerare natura acestuia (numeroase subvenții mici, cheltuieli principale constând în costuri de personal, tipuri relativ standard de proiecte). Principala evoluție include posibilități suplimentare de simplificare a costurilor.

Cea mai mare parte din cheltuielile suportate în cadrul unui proiect FSE sunt legate de costurile de personal. Drept consecință, Comisia a propus posibilitatea ca FSE să calculeze totalul costurilor eligibile ale proiectului pe baza costurilor directe de personal, adăugând 40 % la valoarea acestor costuri. Acest procent este stabilit de regulament și, prin urmare, autoritățile naționale nu trebuie să îi justifice utilizarea.

De asemenea, sunt introduse unele proceduri simplificate în cazul subvențiilor mici, pentru a facilita utilizarea unor opțiuni simplificate privind costurile, stabilite în mod transparent.

SFATURI CU PRIVIRE LA SIMPLIFICARE

1. CONCENTRAȚI-VĂ

O strategie clară și concentrarea asupra zonelor bine definite vor asigura posibilitatea elaborării la timp a unor scheme de sprijin. Un obiectiv mai clar poate să însemne, de asemenea, că sunt elaborate mai puține scheme de sprijin și că sunt implicate mai puține autorități, ceea ce poate permite reducerea costurilor.

2. EXPLOATAȚI SINERGIILE

Programe și proiecte integrate, un cadru legal comun la nivel național sau regional, comitete comune de monitorizare și sisteme comune de gestionare și control: toate aceste posibilități facilitează o abordare specifică în ceea ce privește sistemele.

3. TRECETI PE DIGITAL

Punerea în aplicare a politicii de coeziune implică prelucrarea unor cantități mari de informații necesare atât pentru gestionare, cât și pentru raportare. În timp ce statele membre au înregistrat progrese în ceea ce privește schimbul electronic de informații în cadrul administrațiilor, comunicarea cu beneficiarii continuă să se facă în mare parte pe hârtie. Dincolo de faptul că reprezintă o sarcină la care sunt supuși beneficiarii, acest lucru implică transcrierea unor cantități mari de date de către administrație și, prin urmare, costuri suplimentare care ar putea fi evitate. Din acest motiv, propunerile Comisiei stabilesc o obligație pentru statele membre, pe baza căreia acestea să permită schimbul electronic de date cu beneficiarii până la finalul anului 2014. Se pot obține câștiguri suplimentare în materie de eficiență prin depășirea cerințelor de reglementare, și anume dezvoltarea de servicii electronice comune pentru beneficiarii fondurilor CSC (și ai fondurilor naționale) și utilizarea eficientă a registrelor publice (registre comerciale, baze de date fiscale etc.).

4. UTILIZAȚI INSTRUMENTE FINANCIARE

Odată implementate, instrumentele financiare permit o contribuție mai importantă, precum și mai multă eficacitate și eficiență în utilizarea fondurilor, în special cu implicarea corespunzătoare a sectorului privat. Complexitatea poate fi redusă și mai mult prin utilizarea instrumentelor financiare instituite la nivelul UE sau prin utilizarea condițiilor standard stabilite de Comisie.

5. APLICAȚI COSTURI SIMPLIFICATE

În unele zone, rambursarea în baza costurilor reale rămâne cea mai bună și mai simplă abordare disponibilă. Totuși, în multe alte cazuri, costurile simplificate oferă o alternativă mai eficientă. Ratele forfetare și costurile unitare stabilite la nivelul UE pot facilita utilizarea rentabilă a acestor opțiuni, întrucât nu sunt necesare metodologiile de dezvoltare la nivel național. Posibilitatea de a utiliza costuri simplificate aplicabile politicilor UE și schemelor naționale de sprijin, precum și de a utiliza proiecte de buget (în cazul FSE), limitează, la rândul său, eforturile investite inițial, necesare din partea statelor membre.

6. ÎNCERCAȚI PLANURI DE ACȚIUNE COMUNE

Planurile de acțiune comune reprezintă un salt către gestionarea bazată pe rezultate, fundamentându-se pe o extindere a principiilor privind costurile simplificate la toate tipurile de operațiuni. Opțiunea pentru punerea în aplicare cel puțin a operațiunilor pilot sub forma planurilor de acțiune comune poate fi de folos pe termen lung.

7. EVALUAȚI RISCURILE IMPLICATE ȘI ADAPTAȚI-VĂ

Propunerea Comisiei prevede un sistem în care efortul administrativ este legat de riscurile implicate. Aceasta se aplică în special controalelor și auditului de gestiune, ambele urmând să fie adaptate la riscuri. În timp ce în cazul auditării, ajustările vor fi bazate pe norme comune la nivelul UE și pe acorduri cu Comisia, frecvența și sfera controalelor de gestiune va fi stabilită de fiecare autoritate de gestionare.

AFLAȚI MAI MULTE

http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/informat/2014/simplification_ro.pdf

Revista *Panorama* a discutat cu membri de seamă ai Comisiei pentru dezvoltare regională din Parlamentul European cu privire la rolul politicii de coeziune și la evoluția noii propuneri de pachet legislativ.

POLITICA DE COEZIUNE ESTE O ADEVĂRATĂ POLITICĂ DE INVESTIȚII

Constanze Angela Krehl, deputat în Parlamentul European, Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților, Membră a Comisiei pentru dezvoltare regională Coraportoare în cazul propunerii de regulament de stabilire a unor dispoziții comune privind fondurile europene.

Creșterea economică și politica de coeziune

De la un summit al Consiliului la altul, cetățenii ar putea rămâne cu impresia că salvarea Europei se va datora consolidării fiscale. Însă nu este adevărat – chiar deloc. Fiecare om de afaceri știe că trebuie să mențină un nivel redus al cheltuielilor – însă ceea ce va determina creșterea întreprinderii sunt investițiile. Același lucru este valabil și în cazul continentului nostru. Într-adevăr, cheltuielile care nu sunt necesare pot fi chiar dăunătoare pentru o economie, însă investițiile sunt cele care vor readuce creșterea într-o țară precum Grecia.

Politica europeană de coeziune este o adevărată politică de investiții. Prin sprijinirea unor proiecte adaptate la necesitățile regiunilor europene, această politică duce la reconstrucția economiilor și consolidează poziția acestora pe piețele internaționale.

În cadrul Parlamentului European, lucrăm în prezent la elaborarea politicii de coeziune pentru următoarea perioadă de programare. Însă, pe lângă această planificare pe termen lung, reacționăm și la necesitățile curente ale regiunilor cel mai puternic afectate din Europa. De exemplu, în prezent purtăm discuții pe tema unei modificări a actualului regulament, în vederea creșterii impactului cheltuielilor de coeziune în țări precum Grecia.

Rolul Parlamentului European

Suntem conștienți de importanta responsabilitate care ne revine, având în vedere rolul de colegiuitor în materie de politică de coeziune al Parlamentului European și faptul că regulamentul general stabilește norme privind cinci fonduri diferite⁽¹⁾.

(1) 5 fonduri: Fondul european de dezvoltare regională (FEDR), Fondul social european (FSE), Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (EMFF).

Sperăm la o colaborare strânsă din partea Consiliului și urmărim să avem un schimb intens de idei cu actorii de la nivel regional. Doresc o consolidare a poziției regiunilor, de exemplu în cadrul negocierilor privind contractele de parteneriat.

Planul nostru este acela de a adopta pachetul legislativ până la sfârșitul acestui an – cu condiția ca negocierile privind Cadru financiar multianual (CFM) să se încheie până atunci.

Pachetul legislativ privind politica de coeziune post-2014

Am încredere că vom ajunge la compromisuri satisfăcătoare în ceea ce privește toate problemele relevante. Păstrăm legături strânse cu diferite părți interesate și cu instituțiile europene. Având în vedere că *activitatea de raportare* privind regulamentul general este partajată cu coordonatorii celor mai mari două grupuri politice din Parlamentul European, noi vom propune un raport care să se bucure de un sprijin larg în interiorul Parlamentului.

Rezultate și performanță

Concentrarea resurselor relativ limitate asupra unui număr restrâns de priorități este decizia cea bună. și într-adevăr, vrem o politică de succes, care să își îndeplinească promisiunile. Cu toate acestea, nu ar trebui să se omită faptul că performanța redusă a unei regiuni ar putea fi cauzată de factori exteriori politicii de coeziune. Iar performanțele scăzute indică adesea că o regiune necesită mai mult sprijin și nu mai puțin.

Prin urmare, am o atitudine foarte critică la adresa introducerii unei rezerve de performanță, care contribuie doar la buna funcționare a regiunilor, cheltuind bani care ar fi putut fi folosiți în cadrul unor proiecte de mai mare anvergură.

CĂTRE UN ECHILIBRU MAI MARE ÎN EUROPA

Lambert van Nistelrooij, deputat în Parlamentul European, Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat), Membru a Comisiei pentru dezvoltare regională Corapoortoare în cazul propunerii de regulament de stabilire a unor dispoziții comune privind fondurile europene.

Strategia Europa 2020 pentru toate regiunile

Statele membre ale Europei se află în fața unei provocări comune. Tratatul de la Lisabona reafirmă bazele Europei: comunitatea de valori, piața internă unică și aspirațiile acesteia de a realiza o uniune politică tot mai strânsă. Politica de coeziune este întemeiată pe toate cele trei aspecte de mai sus. Aproximativ jumătate din cheltuielile Uniunii sunt direcționate către această politică. Politica de coeziune reglementează atât investițiile în materie de C&D [cercetare & dezvoltare] și competitivitate, precum și sprijinul structural acordat regiunilor defavorizate.

În următorii ani, provocările-cheie vor consta în realizarea unei mai mari sinergii între cele cinci fonduri regionale și fondurile C&D. Avem nevoie de această nouă abordare, ținând seama de capacitatea neexploată din noile state membre.

Salut propunerile Comisiei Europene, fiind de părere că un „regulament-umbrelă” care include instrumentele politicilor structurale împreună cu obiectivele strategiei Europa 2020 reprezintă un progres semnificativ către sporirea coerenței, a impactului și a vizibilității la fața locului în întreaga Europă. Acesta garantează abordarea integrată și efectivitatea punerii în aplicare a politicilor.

Normele comune privind planificarea și programarea strategice și lista comună a obiectivelor tematice deschid calea pentru asumarea în comun a responsabilității îndeplinirii țintelor strategiei Europa 2020. Economia bazată pe cunoaștere va genera locuri de muncă în deceniile următoare. Prin urmare, trebuie să coordonăm programele de sprijin astfel încât să se crească numărul avantajelor suplimentare, și anume prin crearea unei sinergii mai mari între fondurile de coeziune și programul Orizont 2020. Pe această nouă abordare se concentrează „asigurarea condițiilor care să permită excelența”. Faptul că statele membre mai vechi absorb aproximativ 90% din fondurile UE destinate cercetării este inacceptabil.

Găsirea unui echilibru între solidaritate și interes propriu

Coeziunea teritorială permite Europei să dezvolte în mod simultan regiunile aflate deja într-o poziție de vârf și regiunile aflate în curs de dezvoltare care reușesc să se califice. Cu alte cuvinte, aceasta recompensează regiunile aflate deja într-o poziție de vârf și ar trebui să protejeze regiunile aflate în curs de dezvoltare de abordarea „câștigătorul ia totul”.

Se va crea un echilibru echitabil între solidaritate și interes propriu. Avem nevoie de instrumente noi, prin intermediul cărora Europa în ansamblul său să aibă de câștigat, în timp ce regiunile mai puțin dezvoltate să aibă șanse mai mari să garanteze ocuparea forței de muncă în prezent și în viitor.

În practică vom lucra cu cele trei concepte ale coeziunii teritoriale: concentrare, cooperare și conectare. Cei „3 C” sunt un vehicul important pentru asigurarea condițiilor care să permită excelența. Desfășurarea de activități de cercetare va rămâne apanajul celor mai de succes solicitanți. Cu toate acestea, regiunile și consorțiile din noile state membre care promit un potențial ridicat pot conta pe sprijinul direct din fondurile structurale pentru consolidarea excelenței în regiunile lor.

Noua abordare urmărește să investească în C&D și în infrastructuri ale cunoașterii în vederea constituirii unei baze solide pentru competitivitate și creare de locuri de muncă în viitor. Fondurile structurale fac exact ceea ce ar trebui să facă: consolidează o Europă echilibrată la nivel teritorial.

Parlamentul pe calea cea bună

Pachetul legislativ post-2014 este extrem de important pentru continuarea procesului de integrare europeană. Nu putem accepta să ieșim din criza actuală cu o Europă aflată într-un dezechilibru și mai mare. Parlamentul European subliniază necesitatea unei politici de coeziune la nivelul întregii Europe. Această politică s-a dovedit a fi foarte eficace. Trebuie, desigur, să realizăm o mai mare sinergie în cadrul tuturor fondurilor. Propunerea Comisiei Europene ne oferă o bază stabilă. Așteptăm o primă supunere la vot în sesiunea plenară a Parlamentului European din septembrie 2012.

STIMULAREA CAPACITĂȚII ESTONIEI DE SALVARE MĂRITIMĂ

În Golful Finlandei, o întindere aglomerată de apă situată între Estonia și sudul Finlandei, s-a înregistrat în ultimii ani o creștere puternică a navigației comerciale și a traficului de ambarcațiuni private de agrement și, cu toate acestea, nivelul resurselor de căutare și salvare maritimă a fost unul inadecvat. Un proiect transfrontalier finanțat din Fondul european de dezvoltare regională (FEDR⁽¹⁾) a urmărit să mărească capacitatea de salvare maritimă în zonă și să transforme coasta într-un loc sigur.

Proiectul VOMARE (VOLuntary MARitime REscue), care a început în septembrie 2008, este condus de Finnish Lifeboat Institution (Helsinki), organizație-umbrelă a asociațiilor de voluntari pentru salvare maritimă din Finlanda, care cuprinde 2000 de salvamari voluntari și 150 de nave de salvare. Acesta colaborează îndeaproape cu autoritățile din Vihula, Estonia, în vederea unei consolidări comune a cooperării între sistemele finlandez și eston de voluntari dedicați operațiunilor maritime de căutare și salvare.

Standarde internaționale

Un obiectiv-cheie al proiectului a fost acela de a crește gradul de pregătire al serviciilor de salvare de pe coasta estonă până la nivelul impus de acordurile internaționale pentru ca serviciile de salvare să devină suficiente pentru propriile nevoi ale țării și pentru cele ale vizitatorilor străini.

Pe durata proiectului, care a fost finalizat în iunie 2011, au avut loc numeroase sesiuni comune de formare, în vederea standardizării proceselor și creșterii gradului de comunicare și cooperare.

În proiect s-au implicat 60 de voluntari estoni și patru orașe partenere: Toila, Vihula, Lohusuu și Mustvee. Noi unități de căutare și salvare au fost instituite în Estonia și echipate cu personal format din voluntari proaspăt formați. O mare parte din sesiunile de formare au avut loc pe insula Bagaskär, care este excelent poziționată.

Mai mult, patru nave de salvare complet echipate, alături de o formare aprofundată asigurată utilizatorilor, au fost oferite grupurilor de salvare estone, precum și încă trei astfel de nave, care au mers către organizațiile de salvare finlandeze.

„Finlanda are o tradiție de 100 de ani în salvare maritimă în regim de voluntariat. Acum transpunem același tip de serviciu de salvare în Estonia”, a afirmat Jori Nordström, manager de operațiuni în cadrul Finnish Lifeboat Institution.

(1) Programul INTERREG IV A 2007-2013 pentru centrul zonei Baltice.

Principalul obiectiv al proiectului VOMARE este acela de a relansa operațiunile maritime de căutare și salvare în Estonia, mizând pe dorința înnăscută a omului de a-și ajuta semenii. Îmbunătățirea autonomiei Estoniei în ceea ce privește furnizarea de servicii de salvare reduce, de asemenea, necesitatea ca Finlanda să ia parte la misiuni de salvare în Estonia. Printre cele 1 000 de misiuni de căutare și salvare derulate anual de Finnish Lifeboat Institution, aproximativ 23 % dintre aceste operațiuni au loc în Golful Finlandei.

AFLAȚI MAI MULTE

www.centralbaltic.eu/component/content/article/6-project-info/296-vomare-voluntary-maritime-rescue

„VOMARE a contribuit la formarea și asigurarea echipamentelor necesare echipelor de salvare, sprijinindu-le în acțiunea de transformare a coastei într-un loc sigur.”

Cost total:

990 000 EUR

Contribuția UE:

645 000 EUR

SOLUȚIA STOCĂRII LOCALE A ENERGIEI PENTRU ZONELE RURALE

Capacitatea de a genera și stoca energie în zonele rurale ar putea fi soluția pentru problema costisitoare a extinderii rețelelor electrice în zonele izolate, cu care se confruntă multe părți ale lumii. Aceasta este strategia care stă la baza proiectului cu finanțare europeană SOPRA, Sustainable Off-Grid Power-stations for Rural Applications, care dezvoltă un sistem independent de stocare a energiei, capabil să primească și să gestioneze energia generată la nivel local din diferite surse, inclusiv sursele de energie solară, hidroelectrică și eoliană.

În timp ce oferă o soluție rentabilă pentru aprovizionarea cu energie electrică în zonele rurale izolate din Europa și din întreaga lume, tehnologia dezvoltată în țările de Jos poate aduce o contribuție valoroasă la obiectivul Europei de a mări cota energiilor regenerabile din cadrul mixului energetic.

În unele zone rurale, distanța până la rețeaua energetică este adesea prea mare, făcând ca racordarea propriu-zisă să fie nerealizabilă sau neviabilă din punct de vedere economic. Alternativa convențională pentru ca locuitorii să fie aprovizionați cu energie electrică este aceea de a folosi generatoare diesel, a căror utilizare este tot mai scumpă și adesea zgomotoasă.

În cadrul proiectului SOPRA cu finanțare FEDR⁽¹⁾, care este coordonat de întreprinderea olandeză specializată în tehnologie de convertire a energiei electrice, ALFEN b.v., sunt dezvoltate două prototipuri de sisteme hibride de stocare în afara rețelei electrice, și anume un sistem imobil și un sistem transportabil într-un container de 6 m. Aceasta înseamnă că nu este necesar ca sursele locale de energie să fie folosite

» SOPRA urmărește să pună la dispoziție o tehnologie rentabilă, care va utiliza la maximum sursele locale de energie, fie că este vorba despre energie solară, eoliană sau hidroelectrică. »

Evert Raaijen,
manager
de dezvoltare
la ALFEN b.v.

Cost total:
1 991 100 EUR
Contribuția UE:
497 800 EUR

imediat, acestea putând fi stocate potrivit necesităților, asigurând o sursă sigură de energie pentru școlile, satele, spitalele și șantierele de construcție din zonele izolate.

La nivel mondial, aproximativ 1,6 până la 2 miliarde de oameni nu au acces la energie electrică, întrucât conectarea la utilitățile publice este adesea neviabilă din punct de vedere economic. Stocarea în afara rețelei de electricitate, care utilizează energie curată de pe plan local, oferă deschidere către multe zone noi ale pieței.

Într-adevăr, unul din principalii factori care încetinește creșterea consumului de energie solară este necesitatea de a dezvolta în continuare soluțiile de stocare existente, în vederea aplicării acestora în situații de izolare și de neracordare la rețeaua de energie electrică.

Prototipul va fi gata în iunie 2012 și va fi testat intens în zonele izolate care sunt reprezentative pentru zonele țintă. Producția va fi demarată în țările de Jos, în paralel cu testele de omologare, oferind multe oportunități de angajare.

Noua tehnologie are o mulțime de aplicații practice și există nenumărate oportunități de piață în Europa și în țările în curs de dezvoltare.

AFLAȚI MAI MULTE
www.sopra-project.com/

(1) Programul operațional regional pentru regiunea de est a țărilor de Jos pentru perioada 2007-2013.

UN SISTEM UNIC DE ÎNREGISTRARE ONLINE A ÎNTREPRINDERILOR DESTINAT ANTREPRENORILOR DIN POLONIA

Ministerul Economiei din Polonia a lansat un sistem de ultimă generație de înregistrare online a întreprinderilor, care oferă un ghișeu unic pentru înregistrarea, actualizarea și găsirea de informații referitoare la alte întreprinderi.

Sistemul central de înregistrare și de informare cu privire la activitatea economică (CEIDG) a fost creat cu sprijin obținut din Programul operațional Economie inovatoare 2007-2013 din cadrul Fondului european de dezvoltare regională (FEDR).

Principalele obiective ale proiectului au fost acelea de a dezvolta o bază de date centralizată a activităților antreprenoriale din Polonia și de a permite înregistrarea online a întreprinderii. Un obiectiv-cheie a fost acela de a armoniza normele și sistemele de punere în legătură a antreprenorilor și de a le oferi acestora un ghișeu unic pentru servicii de înaltă calitate.

Pe lângă faptul că a redus timpul necesar înregistrării unei întreprinderi, noul serviciu a urmărit, de asemenea, să permită schimbul electronic de date relevante între toate instituțiile implicate în procesul de înregistrare.

În baza unui profil electronic sigur sau a unei semnături electronice (cu certificat calificat), un cetățean poate intra online să îndeplinească formalitățile pentru înregistrarea unei întreprinderi în Polonia. După crearea unui cont pe site-ul oficial (www.firma.gov.pl), antreprenorul nu mai trebuie decât să urmeze pas cu pas instrucțiunile pentru a completa informațiile cerute și a-și înregistra noua întreprindere.

Dacă dorește, antreprenorul poate doar să își completeze cererea pe site-ul web și să meargă la un oficiu municipal pentru a o semna personal.

Înregistrarea pe lângă agenția națională de înregistrare fiscală, biroul național de statistică și departamentul de asigurări sociale se face dând clic pe butonul de trimitere a formularului CEIDG. Acest lucru înseamnă că antreprenorul solicită în mod automat atât numărul de înregistrare fiscală, cât și numărul de identificare statistică (NIP și REGON). Înregistrarea noii întreprinderi este publicată în termen de 48 de ore pe site-ul web național www.firma.gov.pl, însă activitatea poate fi începută imediat după confirmarea cererii.

„După crearea unui cont pe site-ul oficial, antreprenorul nu mai trebuie decât să urmeze pas cu pas instrucțiunile pentru a completa informațiile cerute și a-și înregistra noua întreprindere.”

Odată înregistrați în CEIDG, antreprenorii pot intra online pentru a-și modifica intrările din registru, a-și suspenda temporar activitatea sau chiar pentru a-și închide întreprinderea, fără a trebui să meargă la vreun oficiu de stat.

Platforma oferă posibilitatea de a căuta alte întreprinderi și de a găsi informațiile necesare unei potențiale cooperări cu alți antreprenori. Sistemul a fost lansat online în iulie 2011 și în prezent înregistrează zilnic o rată de peste 20 000 de tranzacții.

AFLAȚI MAI MULTE

www.ceidg.gov.pl

Cost total:
6 900 000 EUR
Contribuția UE:
5 800 000 EUR

O AGENȚIE DE ÎNFRĂȚIRE AJUTĂ IMM-URILE SPANIOLE SĂ ÎȘI CONTINUE ACTIVITATEA SUB O NOUĂ CONDUCERE

„Reîntreprinderea” (Reempresa) este o nouă abordare în curs de implementare în regiunea Catalonia din Spania, de sprijinire a transferului și continuării cu succes a activității întreprinderilor mici, oferindu-se asistență noilor antreprenori pentru a prelua comanda.

În fiecare an, un număr de aproximativ 95 000 de micro-întreprinderi și IMM-uri din Catalonia își închid porțile și se preconizează că cel puțin 15% vor supraviețui – continuând să asigure locuri de muncă pentru personalul lor – datorită inovatorului proces Reempresa.

Centrul pentru Reempresa din Catalonia a fost înființat în 2010 și este sprijinit de către Asociația Patronatelor din Catalonia (Cecot) și de către o fundație privată care promovează activitățile independente în Catalonia (CP'AC). Acesta este cofinanțat de către regiunea Catalonia (Generalitat de Catalunya Departament d'Economia i Coneixement) și din Fondul european de dezvoltare regională (FEDR).

Centrul oferă servicii atât concrete, cât și virtuale de înfrățire și asistență, contribuind la punerea în legătură a micilor întreprinderi aflate în căutare de noi patroni cu potențialii antreprenori. Întreprinderile țintă sunt de mici dimensiuni, adesea afaceri de familie, care întâmpină dificultăți în ceea ce privește transferul sau continuitatea lor.

Centrul este punctul de convergență al datelor și cunoștințelor necesare procesului de înfrățire și oferă sprijin potențialilor patroni în ceea ce privește metodologia „reîntreprinderii”. Acesta organizează programe complete de

informare pentru evidențierea beneficiilor abordării Reempresa pentru întreprinderile care urmăresc să își vândă acțiunile și pentru potențialii „reantreprenori”.

În 2011, Centrul Reempresa a contribuit la realizarea a 13 „înfrățiri de IMM-uri”. Drept rezultat, aproximativ 145 de locuri de muncă au fost menținute. În primele luni ale anului 2012, numărul „înfrățirilor de IMM-uri” este deja mai mare, ceea ce indică succesul de care se bucură proiectul.

Centrul oferă asistență potențialilor antreprenori pentru a găsi noi oportunități de afaceri în care să se implice și pentru a beneficia de consiliere în ceea ce privește procesul de transfer de întreprindere. „Reantreprenorii” pot achiziționa sau închiria activele întreprinderii în cauză ca o alternativă la începerea unei noi afaceri de la zero.

AFLAȚI MAI MULTE

Reempresa: www.reempresa.org/?idioma=2

Cecot (Asociația Patronatelor din Catalonia, co-înițiator al proiectului): www.cecot.org

CP'AC: www.autoocupacio.org

Generalitat de Catalunya Departament d'Economia i Coneixement: www.gencat.cat

Reempresa pe twitter: @Reempresa

Reempresa pe LinkedIn: www.linkedin.com/groups/Reempresa-3945960

» **Întreprinderile existente care au probleme de continuitate sunt ajutate să își închidă activitatea, asigurându-și continuitatea și oferind un viitor sigur angajaților lor.** »

Cost total:
1 700 000 EUR
Contribuția UE:
850 000 EUR

PREMIILE REGIOSTARS PRIND ELAN

La 16 ianuarie 2012, cei 24 de finaliști ai ediției din 2012 a premiilor RegioStars au venit la Bruxelles (BE), pentru a-și prezenta personal proiectele în fața unui juriu independent de nivel înalt, convocat de Comisia Europeană.

Ediția din 2012 a premiilor RegioStars s-a bucurat de un număr record de înscrieri, cu un total de 107 candidaturi primite la nivelul întregii Uniuni Europene.

Acesta este un semn că pe lângă faptul că sunt îndeplinite obiectivele legate de evidențierea bunelor practici în materie de dezvoltare urbană și regională ale competiției, toți participanții – câștigători și finaliști – obțin mari beneficii datorită expunerii la nivel european. În iunie 2012, când vor fi anunțați câștigătorii ediției din 2012 a premiilor RegioStars, probabil că toți finaliștii vor fi aclamați ca niște câștigători.

Juriu independent

În cadrul ediției din 2012, președintele juriului este Luc Van den Brande, fost președinte al Comitetului Regiunilor (2008-2010), aflat în fruntea unei echipe de 11 persoane care reunește specialiști din sectorul de afaceri, academic și de consultanță.

Printre calitățile urmărite de juriu se numără:

- caracterul inovator al proiectului;
- impactul (sau impactul scontat) al proiectului, în ceea ce privește obiectivele inițiale;
- durabilitatea scontată a proiectului; și
- rezultatele proiectului în ceea ce privește consolidarea parteneriatelor locale, regionale și interregionale.

Înscrierile pentru ediția din 2013 a premiilor RegioStars au început deja, fiind primite multe candidaturi înaintea termenului-limită de depunere, care este 20 aprilie 2012.

COMPETIȚIA

Premiile RegioStars sunt organizate de cinci ani, făcând parte din inițiativa „Regiuni pentru schimbarea economică” a Comisiei Europene. Scopul acestora este de a identifica bunele practici create în materie de dezvoltare regională și de a evidenția proiectele originale și inovatoare care ar putea fi atractive și motivante pentru alte regiuni.

În cadrul competiției există mai multe categorii: Creștere inteligentă, Creștere durabilă, Creștere favorabilă incluziunii, categoria CityStar și categoria Informații și comunicare.

În urma unei prime evaluări de către juriu, cele mai promițătoare 24 de proiecte sunt invitate, în cadrul unui eveniment care se desfășoară pe parcursul unei zile, să își prezinte proiectele în fața juriului și să răspundă la întrebări, înaintea selectării câștigătorilor fiecărei categorii.

Pentru a fi eligibile, proiectele trebuie să fie cofinanțate din fondurile structurale UE* și realizate printr-o serie de programe naționale, regionale sau de cooperare.

Candidaturile sunt depuse în numele liderului sau dezvoltatorului proiectului de către (sau cu sprijinul) autorității regionale de gestionare, responsabilă de cofinanțare.

* Fondul european de dezvoltare regională (FEDR), Fondul social european (FSE), Fondul de coeziune (FC) sau instrumentul de asistență pentru preaderare (IPA) după 1 ianuarie 2000.

Câștigătorii ediției din 2012 a premiilor REGIOSTARS vor fi anunțați în cadrul unei ceremonii de decernare a premiilor, care va avea loc la Bruxelles la data de 14 iunie.

Beneficiile concrete ale câștigătorilor și finaliștilor

Comisia Europeană a contactat recent toți câștigătorii și finaliștii edițiilor anterioare pentru a afla ce părere au avut despre competiție și care au fost beneficiile de care s-au bucurat.

Răspunsul unanim a fost acela că le-ar recomanda cu toată încrederea altora să își prezinte proiectele în cadrul viitoarelor ediții ale premiilor RegioStars.

Majoritatea sunt clar de părere că s-au bucurat de „beneficii concrete” de pe urma participării lor, 93 % dintre câștigători confirmând acest lucru și 73 % dintre finaliști afirmând că au avut aceeași experiență pozitivă.

Atât câștigătorii, cât și finaliștii au evidențiat beneficiile în termeni de vizibilitate și prestigiu, găsire de parteneri, schimb de experiență cu proiecte similare și chiar motivație personală. Aceștia au perceput competiția ca pe o experiență formidabilă, care a conferit proiectelor lor o expunere și o publicitate extraordinară. Mulți au simțit că aceasta le-a dat, de asemenea, o încredere imensă de a merge mai departe.

Un concurent a afirmat: „A fost o șansă de consolidare a strategiei noastre locale și regionale de îmbunătățire a transportului urban durabil. Aceasta oferă recunoaștere internațională unei bune practici regionale care poate fi îmbunătățită în întreaga Europă”.

Mulți au descoperit că au primit mai multă atenție din partea mass-mediei regionale și naționale, precum și mai mult sprijin politic. Toți au apreciat importanța pe care aceasta le-a conferit-o în raport cu partenerii guvernamentali, comunitățile locale și potențialii parteneri.

Unii participanți au fost de părere că premiile au avut, de asemenea, un efect pozitiv asupra moralului membrilor personalului. Un câștigător a afirmat: „Acum suntem o echipă care a câștigat un premiu.” Un altul a perceput-o ca pe o experiență interesantă „care i-a inspirat și animat pe angajați”.

Unii au evidențiat experiența pozitivă de a întâlni echipele din cadrul altor proiecte, pe care au considerat-o valoroasă și de pe urma căreia au avut de învățat. „A fost grozav să colaborăm și să facem schimb de competențe, de cunoștințe și de practicile cele mai bune și să învățăm de la alții”, a fost de părere un participant.

Multe întreprinderi participante s-au bucurat de beneficii evidente pe parte comercială: „Premiul ne-a ajutat să ne asigurăm planurile viitoare și în continuare îl folosim ca poveste de succes în cadrul actualelor noastre oferte pentru fonduri structurale”, a spus un câștigător mulțumit. Un altul a afirmat că onoarea primită a contribuit la cooptarea de noi parteneri și a stimulat interesul investitorilor privați.

Un finalist pragmatic a afirmat că aceasta a contribuit foarte mult la creșterea reputației întreprinderii sale în rândul agențiilor de finanțare și al organismelor politice și universitare.

AFLAȚI MAI MULTE

http://ec.europa.eu/regional_policy/cooperate/regions_for_economic_change/regiostars_en.cfm

Finaliștii și membrii juriului ediției din 2012 a premiilor RegioStars

FEDR SPRIJINĂ E-GUVERNAREA – DAR MAI SUNT MULTE DE FĂCUT

Fondul european de dezvoltare regională a contribuit la dezvoltarea serviciilor publice electronice în Europa, potrivit unui raport al Curții de Conturi. Cu toate acestea, până în prezent beneficiile au fost la un nivel mult mai scăzut decât se preconizase.

Raportul Curții de Conturi, intitulat „Proiectele de e-guvernare sprijinite prin FEDR au fost eficiente?”, a pus accentul pe proiectele cofinanțate din FEDR în perioada 2000-2006, a căror țintă era dezvoltarea serviciilor de e-guvernare în patru state membre: Franța, Italia, Polonia și Spania.

Curtea a examinat documentele de strategie și de programare relevante și a analizat 28 de proiecte administrative care aveau ca obiectiv dezvoltarea serviciilor de e-guvernare, verificând dacă aceste proiecte răspundeau necesităților evaluate, erau bine concepute și executate conform planificării, precum și dacă erau utile și durabile. În completarea acestor activități de audit, a fost transmis și un chestionar online unui eșantion de manageri de proiecte.

În perioada acoperită de raportul respectiv, administrațiile publice au văzut în e-guvernare un mijloc prin care se poate reduce sarcina administrativă a cetățenilor, a întreprinderilor și a altor administrații și prin care pot fi îmbunătățite serviciile furnizate. Aceste măsuri urmăreau, de asemenea, reducerea barierelor de pe piața internă, facilitarea mobilității cetățenilor pe teritoriul Europei și sprijinirea îndeplinirii obiectivelor strategiei Europa 2020 legate de competitivitate și inovare.

Raportul Curții a concluzionat că deși proiectele de e-guvernare sprijinite prin FEDR au contribuit per ansamblu la dezvoltarea serviciilor publice electronice, iar majoritatea proiectelor erau operaționale din punct de vedere tehnic, beneficiile obținute au fost la un nivel mult mai scăzut decât se preconizase, deoarece nu s-a pus accent suficient pe rezultatele proiectelor.

În pofida susținerii proiectelor pe motiv că au avut în general realizările preconizate și că erau valide din punct de vedere tehnologic și durabile din punct de vedere financiar, Curtea a observat că proiectele au înregistrat întâzieri sau au suferit o reducere a sferei de cuprindere ca urmare a unei concepții sau implementări deficitare și că nu au răspuns nevoilor prioritare. Mai mult, având în vedere lipsa măsurării beneficiilor proiectelor, a fost imposibil să se procedeze la evaluarea proiectelor sau să se acumuleze cunoștințe pentru programele viitoare.

În concluzie, raportul formulează o serie de recomandări adresate autorităților de gestionare și Comisiei Europene pentru asigurarea fundamentării sprijinului acordat pe viitor din FEDR proiectelor în materie de e-guvernare pe necesități identificate, pe obiective clare și pe raportul cost-beneficiu, evaluându-se în mod eficace rezultatele și impactul.

Drept răspuns, Comisia Europeană a salutat evaluarea pozitivă realizată de Curte a contribuției din FEDR acordată serviciilor de e-guvernare în cele patru state membre și a recunoscut deficiențele identificate, fiind în același timp deschisă recomandărilor pentru o mai bună examinare, executare și evaluare.

Raportul integral poate fi descărcat la:

<http://eca.europa.eu/portal/pls/portal/docs/1/9288731.PDF>

„FINANȚARE, CONDIȚII FLEXIBILE ȘI ORIENTARE” PENTRU REGIUNI SPECIFICE ALE UE

Regiunile europene cu caracteristici geografice specifice – insule, munți sau regiuni slab populate – se confruntă adesea cu provocări care le afectează performanța economică și punerea în aplicare cu succes a politicilor. Un studiu recent a examinat acest aspect și a demonstrat rolul crucial al Fondului european de dezvoltare regională (FEDR) și al Fondului de coeziune (FC) în astfel de regiuni.

Odată cu intrarea sa în vigoare la 1 decembrie 2009, Tratatul de la Lisabona a reiterat necesitatea de a se acorda atenție regiunilor care se confruntă cu provocări specifice în materie de dezvoltare, în special cele afectate de „handicapuri naturale sau demografice grave și permanente, cum ar fi regiunile cele mai nordice slab populate, precum și regiunile insulare, transfrontaliere și muntoase”.

Studiul – „Relevanța și eficacitatea sprijinului acordat din FEDR și Fondul de coeziune regiunilor cu caracteristici geografice specifice – insule, regiuni muntoase și zone slab populate”, realizat de ADE (Centrul de analiză pentru decizii economice), a acoperit două perioade de finanțare (2000-2006 și 2007-2013) și s-a bazat pe analiza impactului FEDR/FC asupra a 15 regiuni NUTS 2 și a șase zone NUTS 3 (a se vedea căsuța⁽¹⁾).

Aceste regiuni și zone prezintă un număr de caracteristici comune, printre care:

- migrarea în exterior a tinerilor, rate scăzute ale natalității și populații locale îmbătrânite;
- dependența de anumite „atuuri”, printre care resursele naturale, clima, peisajele și dezvoltarea turismului sau a activităților conexe; și
- o lipsă de „masă critică” în ceea ce privește dimensiunea piețelor domestice, numărul muncitorilor calificați, accesul la formare și potențialul pentru investiții cu capital străin.

Rezultatele studiului arată că FEDR și FC oferă o valoare adăugată semnificativă prin:

- furnizarea unui cadru financiar stabil pe termen lung, în care regiunile pot dezvolta o serie de proiecte;
- faptul că acționează ca un catalizator important în vederea atragerii de fonduri pentru proiecte de anvergură;
- furnizarea unui instrument flexibil care răspunde nevoilor și provocărilor specifice, rămânând în același timp complementar altor fonduri naționale și comunitare; și

(1) Nomenclatorul NUTS împarte fiecare stat membru UE pe trei niveluri (NUTS 1, 2 și 3), nivelurile 2 și 3 fiind subdiviziuni ale nivelurilor 1 și, respectiv, 2.

15 REGIUNI NUTS 2 LA CARE FACE REFERIRE STUDIUL:

Steiermark (AT), Rhône-Alpes (FR), Castilla la Mancha (ES), Islas Baleares (ES), Itä-Suomi (FI), Corse (FR), Sicilia (IT), Sterea Ellada (EL), Voreio Aigaio (EL), Ślaskie (PL), Centro (PT), Hovedstaden (DK), Övre Norrland (SE), Vzhodna Slovenija (SI) și Highlands and Islands (UK).

STUDIUL FACE REFERIRE LA 6 ZONE NUTS 3:

Cuenca (ES), Norrbotten (SE), Lesbos (EL), Bornholm (DK), Ardèche (FR) și Western Isles (UK).

- o mai bună orientare strategică, o mai mare implicare a părților interesate și niveluri de „bună guvernare” mai ridicate.

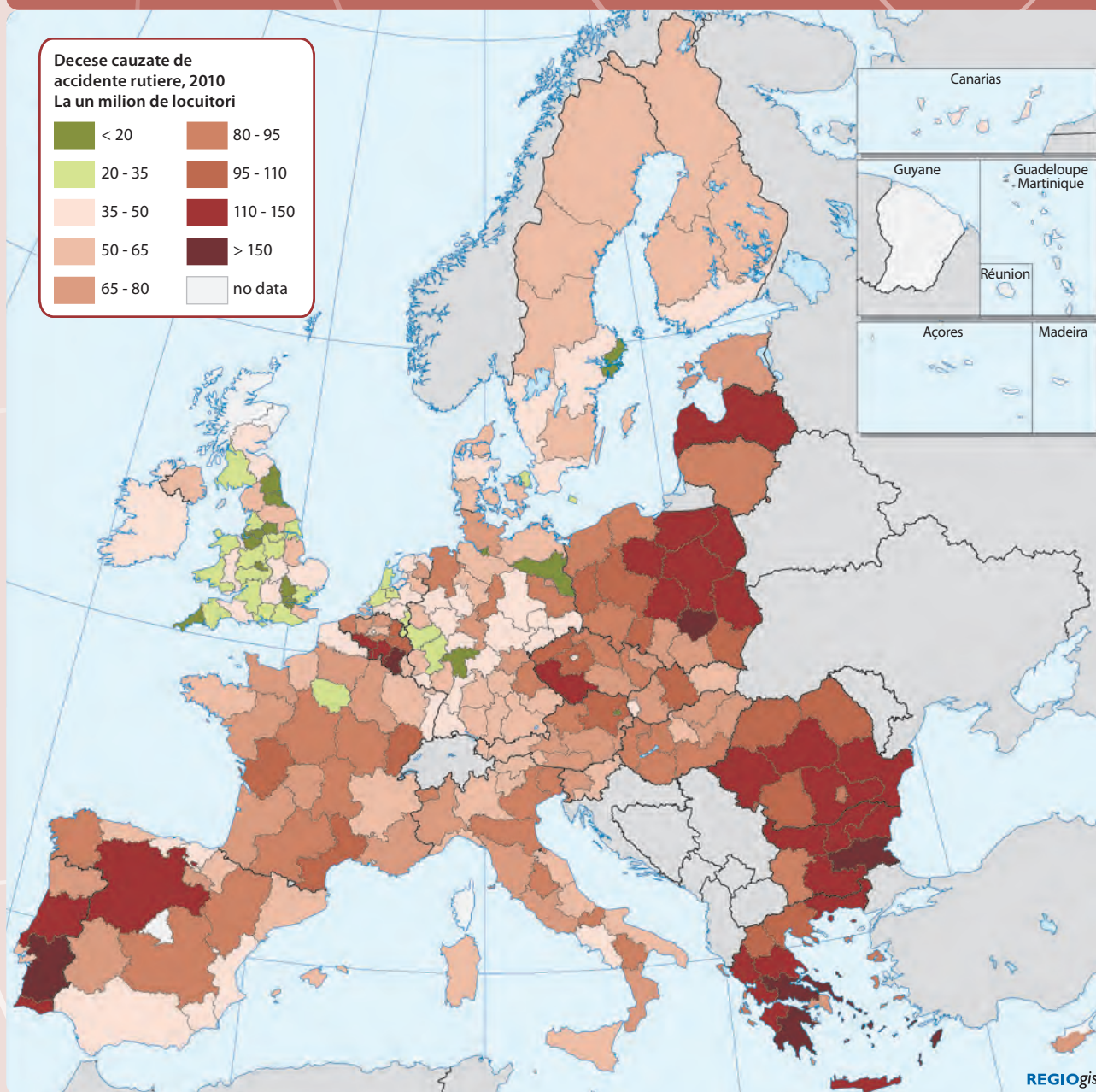
Cu toate acestea, studiul a arătat că cele două instrumente financiare ar putea deveni chiar mai eficiente, prin evidențierea caracteristicilor geografice pentru fiecare etapă în cadrul procesului de finanțare și prin neperceperea acestora ca „probleme”. O altă concluzie a fost aceea că politica ar trebui să meargă dincolo de dezvoltarea infrastructurii ca principal obiectiv de finanțare, concentrându-se în schimb pe un număr limitat de priorități care s-au dovedit deja avantajoase pentru regiune – și anume o abordare bazată pe atuuuri (plu-suri). În plus, pentru succesul politicii regionale în aceste regiuni și zone, ar fi avantajoase aranjamente mai flexibile în materie de guvernare pe mai multe niveluri.

Studiul a concluzionat că FEDR și FC sunt instrumente adecvate pentru dezvoltarea regiunilor cu caracteristici geografice specifice, asigurând finanțarea necesară, condiții flexibile și orientare în vederea stimulării realizării proiectelor eficiente.

Citiți studiul în întregime:

- http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/eval2007/geographical_final1.pdf
- http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/eval2007/geographical_final2.pdf

DECESE CAUZATE DE ACCIDENTE RUTIERE LA UN MILION DE LOCUITORI, 2010

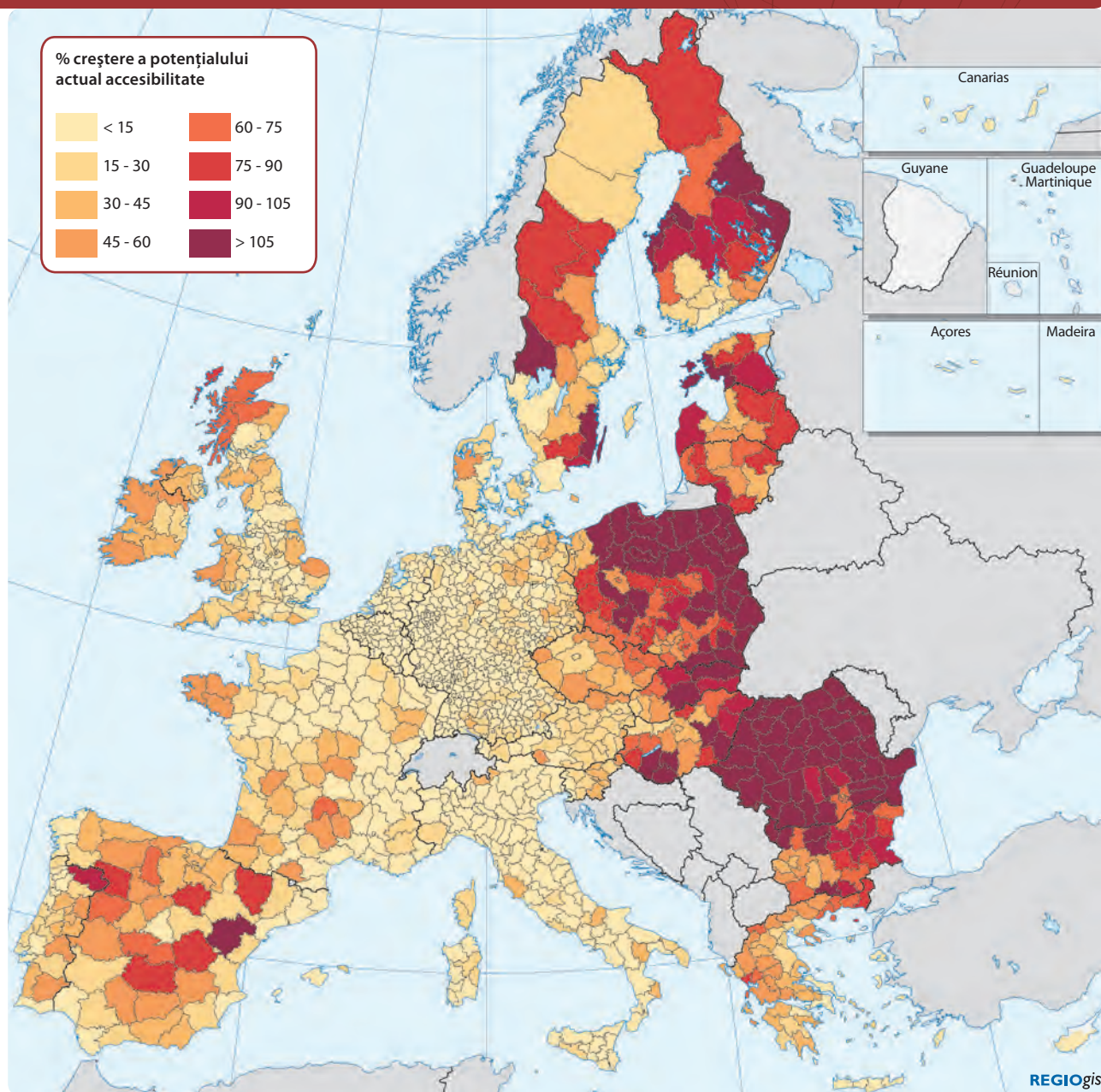

UE-27 = 61,4 | Ținta strategiei Europa 2020 = 33,8 | BE, BG, CZ, DE, LV, NL, SE: 2009
Sursa: DG Mobilitate și Transporturi, DG Energie, DG Politică Regională.

În 2010, țările de Jos, Suedia și Regatul Unit au înregistrat doar 32 de decese cauzate de accidente rutiere la un milion de locuitori, în comparație cu peste 100 de astfel de decese în Polonia, Grecia, România și Bulgaria. UE dorește să reducă numărul deceselor cauzate de accidente rutiere cu 50% în 2020 în comparație cu 2010. Aceasta înseamnă 34 de decese cauzate de accidente rutiere la un milion de locuitori în 2020. Țările de Jos, Suedia și Regatul Unit au redus la jumătate numărul deceselor în perioada 2001-2010 și în prezent se situează sub ținta stabilită de UE pentru 2020. Totuși, multe state

membre și regiuni sunt încă departe de a atinge ținta respectivă. șapte regiuni au înregistrat anual peste 150 de decese cauzate de accidente rutiere la un milion de locuitori: câte o regiune din Bulgaria, Polonia și Portugalia, trei din Grecia și una din Belgia (Provincia Luxemburg) cu cea mai mare rată a deceselor cauzate de accidente rutiere din UE, de 258 la un milion de locuitori. Cu toate că îmbunătățirea infrastructurii rutiere poate contribui la reducerea numărului deceselor, probabil că modificările aduse aplicării legislației și comportamentului șoferilor ar avea un impact mai mare și mai rapid.

POTENȚIALA CREȘTERE A **ACCESIBILITĂȚII** **RUTIERE**: UN SCENARIU DE MARE VITEZĂ REFERITOR LA SITUAȚIA ACTUALĂ

Accesibilitatea potențială calculează prin metoda distanței inverse ponderate populația la care se poate avea acces în aproximativ patru ore de călătorie. Scenariu de mare viteză presupune o rețea amplă de autostrăzi. | Sursa: DG Politică Regională, Spiekermann & Wegener.

© Asociația EuroGeographics pentru frontiere administrative

REGIOgis

Această hartă indică prin culori tot mai închise regiunile unde o mai bună infrastructură rutieră ar genera o creștere substanțială a numărului de persoane la care accesul se poate face cu ușurință în aproximativ patru ore de mers cu un autovehicul. Harta compară numărul de persoane la care se poate avea acces în prezent cu numărul crescut de persoane la care s-ar putea avea acces dacă infrastructura rutieră ar permite viteze mari. Harta arată că în majoritatea regiunilor dezvoltate, suplimentarea infrastructurii de transport ar genera schimbări minore. Totuși, în majoritatea regiunilor din estul Uniunii Europene, numărul de persoane sau piața potențială ar înregistra o creștere de peste două ori mai mare.

Numărul de persoane la care se poate avea acces este important nu doar pentru întreprinderile care încearcă să vândă produse și servicii. Acesta determină și cererea de spitale, de școli și de alte servicii publice necesare. Infrastructura rutieră deficitară înseamnă că oamenii trebuie să călătorească mai mult pentru a avea acces la aceste servicii publice sau că autoritățile trebuie să construiască cu mult mai mult pentru a deservi o populație mai mică.

DATE DIN AGENDĂ

10 MAI 2012 Regiuni și orașe pentru dezvoltarea teritorială integrată _Bruxelles (BE)

14 IUNIE 2012 Premiile RegioStars _Bruxelles (BE)

15 IUNIE 2012 Conferința „Regiunile pentru schimbarea economică” _Bruxelles (BE)

17-19 IUNIE 2012 Al treilea Forum anual al strategiei UE pentru regiunea Mării Baltice _Copenhaga (DK)

2-3 IULIE 2012 Al doilea Forum al regiunilor ultraperiferice _Bruxelles (BE)

21 SEPTEMBRIE 2012 European Cooperation Day _Bruxelles (BE)

8-11 OCTOMBRIE 2012 OPEN DAYS Săptămâna europeană a regiunilor și orașelor _Bruxelles (BE)

27-28 NOIEMBRIE 2012 Primul Forum anual al strategiei UE pentru regiunea Dunării _Regensburg (DE)

Pentru informații suplimentare privind aceste evenimente, consultați secțiunea Agendă de pe site-ul Inforegio:

http://ec.europa.eu/regional_policy/conferences/agenda/index_ro.cfm

În numărul 41 al revistei *Panorama* ați putut afla mai multe informații despre planurile Comisiei de a simplifica normele privind viitoarea politică de coeziune și de a pune un accent mai mare pe rezultate.

Dacă doriți să ne comunicați opiniile în legătură cu impactul pe care aceste propuneri îl vor avea asupra regiunii sau domeniilor dumneavoastră de interes sau dacă doriți să adresați anumite întrebări specifice, contactați-ne la adresa:

regio-panorama@ec.europa.eu

EXPRIMAȚI-VĂ OPINIA

ISSN 1830-933X

© Uniunea Europeană, 2012

Reproducerea este autorizată cu condiția menționării sursei.

■ Oficiul pentru Publicații

Comisia Europeană, Direcția Generală Politica Regională
Comunicare, informare, relații cu țările terțe
Raphaël Goulet

Avenue de Tervuren 41, B-1040 Bruxelles

E-mail: regio-info@ec.europa.eu

Pagina web: http://ec.europa.eu/regional_policy/index_ro.cfm